

ΣΚΕΥΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ

Σ. Σ. Χαρκιανάκης
Σκεύη κεραμέως

Πρώτη έκδοση, Άθήνα 2006

ISBN 960-353-130-8

© Σ. Σ. Χαρκιανάκης

Στοιχειοθεσία και έκτύπωση:
Τυπογραφικό εργαστήριο «Δόμος»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΟΜΟΣ

Μαυρομυγιάλη 16, 106 80 Άθήνα, Τηλ. 210 360 55 32, Fax 210 36 37 304
e-mail: domosbooks@ath.forthnet.gr

Σ. Σ. Χαρκιανάκης

ΣΚΕΥΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ

ποιήματα

Έκδόσεις Δόμος

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

- Χῶμα καὶ στάχτη, Ἀθήνα 1978.
Παραλήρημα τοῦ Νότου, Ἀθήνα 1979.
Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, Ἀθήνα 1980.
Εἰς ἅτα ἀκούοντων, Ἀθήνα 1981.
Ἀπαρακλήτοι καιροί, Ἀθήνα 1982.
Ἡ οἰκειότητα τῶν αἰνιγμάτων, Ἀθήνα 1983.
Τροπικά ἰδιόμελα, Θεσσαλονίκη 1984.
Μεροληψίες, Θεσσαλονίκη 1985.
Ἐν γῆ ἄλλοτρία, I (συγκεντρωτικὴ ἔκδοση), Ἀθήνα 1985.
Ἡ ἄμυνα τῶν νηπίων, Θεσσαλονίκη 1986.
Πορτραῖτα τοῦ νεροῦ, Θεσσαλονίκη 1987.
Χέρια σκιᾶς, Θεσσαλονίκη 1988.
Διάκριση πνευμάτων, Θεσσαλονίκη 1989.
Νοσταλγία παραμέτρων, Ἀθήνα 1990.
Ἐν γῆ ἄλλοτρία, II (συγκεντρωτικὴ ἔκδοση), Ἀθήνα 1990.
Ἡ ἄλλη ἔκδοχή, Ἀθήνα 1991.
Στὴ δοκιμὴ τοῦ φέγγους, Ἀθήνα 1992.
Σπασμένοι συνειρμοί, Ἀθήνα 1993.
Ὑγρά τοπία, Ἀθήνα 1994.
Fireworks and Sparrows (ἔκδ. Primavera), Sydney 1994.
Τεφρὲς ἀκτές, Ἀθήνα 1995.
Ἐν γῆ ἄλλοτρία, III (συγκεντρωτικὴ ἔκδοση), Ἀθήνα 1996.
Τὸ ἄλγος τῆς παρρησίας, Ἀθήνα 1996.
Μετρητὲς ἀλγηδόνες, Ἀθήνα 1997.
Ἐπιφυλάξεις, Ἀθήνα 1998.
Λιτανεία χρωμάτων, Ἀθήνα 1999.
Ὅμβρια ὕδατα, Ἀθήνα 2000.
Ἡ δομὴ τῶν κρυστάλλων, Ἀθήνα 2001.
Ὁ βαθμὸς τῆς ἐκπλήξεως (ἀνθολογία), Ἀθήνα 2001.
Νεροσυρμὴ, Ἀθήνα 2002.
Australian Passport, διγλωσση ἀνθολογία (ἔκδ. Brandl & Schlesinger),
Sydney 2002.
Οἱ πρῶτες ὕλες, Ἀθήνα 2003.
Ἐν αἰνιγματι καὶ ἐν ἐσόπτρῳ, Ἀθήνα 2004.
Mother. A Moving Reflection of God, (ATF Press) Adelaide 2005.
Σπηλαιώδη τοπία, Ἀθήνα 2005.

Μνήμη
τοῦ πρωτότοκου ἀδελφοῦ μου Παντελῆ
(† 1-12-2005)

ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΞΟΥΣΙΑ

Ἐξουσία ποῦ δὲν ἀντλεῖ τὴ δύναμή της
ἀπὸ τὴν οὐσία
ἀπὸ τὴν ἄσπιλη καρδιά τῶν ὄντων
ὅπως τὰ ἔκτισε ὁ Θεὸς
μόνη πηγὴ τῆς ἀλήθειας
δὲν εἶναι ἀπλῶς αὐθεντία ψευδεπίγραφη.
Εἶναι βλασφημία κατὰ τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ
ἢ βαρύτερη ἁμαρτία κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
γι' αὐτὸ θὰ τὴν δικάσει μόνο ὁ Θεὸς
ἀδέκαστος ὅσο καὶ πολυεύσπλαχνος.

Sydney-Brighton Le Sands 6-1-05

ΟΙ ΧΑΜΕΝΟΙ ΠΟΝΤΟΙ

Ἔπρεπε νὰ περάσουν τὰ χρόνια τῆς εὐεξίας
σπαταλημένα ὅπως τὸ χρῆμα σὲ ρουλέτα
γιὰ νὰ γνωρίσουμε μοναδικὸ
τὸ κάθε δευτερόλεπτο
ζωῆς ἐπὶ πιστώσει.

Χαμένοι πόντοι στὸ πλεχτὸ
τὰ νεκρὰ δευτερόλεπτα
δὲν μένουν ἀλογάριαστα εἰς τὸ διηνεκές.
Παίρνοντας μιὰ φορὰ τὸ πάνω χέρι
καθορίζουν ξαφνικὰ τὸ τελικὸ ἄθροισμα:
ἀνεπανόρθωτα φθαρμένο
ὀλόκληρο τὸ ἔνδυμα!

Sydney-Brighton Le Sands 12-1-05

ΤΟ ΣΠΑΡΜΑΤΣΕΤΟ

Τὸ πρῶτο πὸ συμβουλεύω
τοὺς μοναχικούς
εἶναι ἡ μόνιμη δυσπιστία στὸ ἠλεκτρικὸ φῶς
πὸ ἐνῶ τὸ θεωροῦμε μονίμως δεδομένο
μας ἐγκαταλείπει
τὴν πιὸ κρίσιμη στιγμή
πόσο μᾶλλον ὅταν ἀρχίζεις πιά νὰ καταλαβαίνεις
πὼς κάθε στιγμή σου εἶναι κρίσιμη
ἐπειδὴ ἀκριβῶς δὲν γυρίζει πίσω.
"Ὅθεν συμβουλεύω ὅλους τοὺς μοναχικούς
πρωτίστως τὸν γράφοντα
νὰ πουλήσουν ἀκόμη καὶ τὸ ρολόι
γιὰ νὰ βρῖσκεται πάντα σὲ σταθερὴ θέση
τοῦ χαώδους νοικοκυριοῦ
ἓνα σπαρματσέτο.
Ἀκόμη καλύτερα ὄχι μονάχα ἓνα
μᾶλλον πολλὰ
ὅσο πολλὰ γίνεται
ὥστε ν' ἀναχαιτίσουν σὲ δεδομένη στιγμή
τὸ σκοτάδι
ἀφοῦ κανεὶς δὲν ξέρει πότε ἔρχεται
ὁ κλέπτης ἐν νυκτὶ
πὸ σβύνει τὸ φῶς
ἀφήνοντας νύχτα.

Sydney-Brighton Le Sands 17-1-05

ΟΥΡΑΝΟΣ ΔΡΑΠΗΤΗΣ

“Όταν τόλμησαν ν’ ἀπεργήσουν ὅλα τ’ ἀστέρια
μπῆκε στὸν πειρασμὸ νὰ δραπετεύσει
κι ὁ ἴδιος ὁ οὐρανὸς
ἵνα πληρωθεῖ τὸ ρηθὲν διὰ Παύλου τοῦ Ταρσέως
«πάντες ἐξέκλινον ἅμα ἠχρειώθησαν,
οὐκ ἔστιν ὁ ποιῶν χρηστότητα
οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός».

Πῶς νὰ σωπάσεις
μπροστὰ σέ τόσο ἀναλγησία;
Φοβᾶσαι μὲ τὸν Pirandello
πὼς πᾶς νὰ χάσεις τὸ μυαλό σου
σὰν τὸ κασκὼλ μέσα στὸ πλῆθος!

Sydney-Brighton Le Sands 18-1-05

ΒΟΥΒΟΣ ΠΡΟΑΓΓΕΛΟΣ

Ὁ ἐξωτερικὸς φλοιὸς τοῦ δέντρου
σχισμένο πανωφόρι Σαρακατσάνου.
Καθὼς ἔπεσε πάνω του αὐτοκίνητο
τῆς Grand Parade
ἄφησε μιὰ τεράστια οὐλὴ ἀνοιχτὴ πρὸς τὴ ρίζα
σημαδεύοντας ὀριστικὰ ὄχι μόνο τὸ δέντρο.
Ὁ Ἀλέκος μὲ τὸ μεγάλο ὀριζόντιο παράθυρο
πίσω ἀκριβῶς ἀπ' τὸ πληγωμένο δέντρο
καὶ στὸ ἴδιο ὕψος μὲ τὴν οὐλὴ
χρώματος ὑποκίτρινου
φαίνεται εἶχε μιὰ ιδιαίτερη σχέση
μ' ἐκεῖνο τὸ σημάδι·
καθὼς ἀποδείχτηκε ὕστερ' ἀπὸ χρόνια
ἦταν βουβὸς προάγγελος
καρκίνου ἀθεράπευτου.

Sydney-Brighton Le Sands 19-1-05

ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΚΡΙΤΗΡΙΩΝ

*Τὸ συναίσθημα λειτουργεῖ παρατηρώντας στοιχεῖα
«δεύτερης κατηγορίας»*

Γιάννης Ξανθούλης

Αὐτὸ εἶναι ἀσφαλῶς σπουδαῖο δεῖγμα
προχωρημένης αἰσθητικῆς
ἐξ ἀντιδράσεως
στὶς βαρβαρότητες τοῦ μοντέρνου.
Διάσταση ἠθικῆς εὐγένειας
ἀπὸ ἀνομολόγητες πληγές
ποῦ ἔμαθε νὰ τὶς σκεπάζει μὲ πουκάμισο θαλασσὶ
κεῖνος ποῦ ἀποφεύγει τὶς κεντρικὲς λεωφόρους
ἀκολουθώντας οἶονεὶ κατ' ἰδίαν
σὲ πλαϊνοὺς δρόμους
τοὺς σβυσμένους φανοστάτες
καθὼς ἀκούγονται εὐκρινέστερα
τὰ σκυλιὰ ποῦ ἀλυχτοῦνε
ἰδίως ἂν ἔχει πανσέληνο!

Sydney-Brighton Le Sands 20-1-05

ΕΑΦΝΙΚΗ ΑΜΗΧΑΝΙΑ

(Στὸν Σπύρο Ἀρβανιτάκη)

Κοιτάζοντας τὸν ὀρίζοντα καθὼς ξημερώνει
σὰν νὰ βλέπεις ἄνθρωπο νὰ ξυπνᾷ
 ἀνοίγοντας διστακτικὰ τὰ μάτια
 στὴν καινούργια μέρα.
“Ὡστε λοιπὸν σὰν βλέφαρο κινεῖται
 τὸ σῶμα τῆς γῆς
κι ἐμεῖς ἀσελγήσαμε πάνω του
βλέποντας μόνο ἄψυχα μπάζα
 νεκρὰ πετρώματα!
Ποιὸς θὰ ζητήσῃ ἐδῶ συγγνώμη
γιὰ βέβηλες πράξεις καὶ παραλείψεις;
Ποιὸν νὰ ἐμπιστευθοῦμε ἀμερόληπτο δικαστὴ
νὰ κατονομάσῃ πρωτίστως
τὸν ἠθικὸ αὐτουργό;

Sydney-Brighton Le Sands 21-1-05

ΜΕ ΤΟΝ ΡΥΘΜΟ ΤΗΣ ΠΥΡΚΑΓΙΑΣ

«Τὰ δυσάρεστα νέα ἀκούγονται γρήγορα»
(Τουρκικὴ Παροιμία)

Ποιὸ καὶ γιατί τὸ εὐχάριστο
ἢ τὸ δυσάρεστο
δὲν θὰ τὸ πεῖ ποτὲ ἡ Φυσικὴ
ἢ ὅποια ἐπιστήμη.
Τὸν πρῶτο λόγο ἔχει ἐδῶ ἡ ψυχὴ
ποὺ δὲν γνωρίζει νὰ μετρᾷ καὶ νὰ λογαριάζει
μονάχα χαίρει ἢ θλίβεται
κατὰ τὰ δεδομένα τῆς στιγμῆς.
Ἄν τὰ δυσάρεστα νέα τρέχουν
μὲ τὸν ρυθμὸ ποὺ ἀπλώνονται οἱ γλῶσσες
τῆς πυρκαγιᾶς
εἶναι γιὰ νὰ μοιρασθοῦν τὸ ταχύτερο τὴν ὀδύνη
περισσότεροι ἀκροατὲς
ἀνακουφίζοντας τοὺς πανικόβλητους.
Τὸ μέτρο δὲν βρίσκεται στὴ φύση τῶν εἰδήσεων
βγαίνει ἀπὸ τὴν ἀντοχὴ τῶν ἀκουόντων
γνωστὸς ἄλλωστε ὁ χρησμός:
«τῶν πολλῶν ὁ θάνατος
θάνατος δὲν εἶναι»!

Sydney-Brighton Le Sands 26-1-05

ΠΡΟΣ ΝΟΣΦΙΖΟΜΕΝΟΥΣ

Τὸ νὰ δείχνεις κομπάζοντας
 πὼς μπορεῖς νὰ κλέψεις
ταμπουρωμένος σὲ ἀξίωμα ὑψηλὸ
 δὲν εἶναι κατόρθωμα.
Οἱ πάντες γνωρίζουν πὼς τέτοια δύναμη
 διαθέτουν ὅλα τὰ ἀρπακτικὰ
 τῆς ἄγριας πανίδας.
Κατόρθωμα εἶναι
νὰ ξέρουν ὅλοι πὼς θὰ μποροῦσες
 μὰ ποτὲ δὲν θέλησες!

Melbourne 30-1-05

Η ΟΡΦΑΝΗ ΜΑΡΙΑ

Ὁ αἰφνιδιασμός τῆς μοναξιᾶς πάγωσε τὸ δάκρυ
(Μ.Ξ.)

Γιὰ Σένα τὴν Παρθενομάνα
ποὺ γέννησες μόνο τὴν Πετρούλα
καὶ χωρισμένη δὲν εἶχες ἄλλη χαρὰ
παρὰ νὰ τὴν βλέπεις νὰ φεύγει πρῶτῃ
νὰ γυρίζει τὸ βράδῳ
μὲ τὴ στολὴ καὶ τὴ σάκα τοῦ St. Spyridon College
βούλιαξε ὡς ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ
ὅλο τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Ἡ ἥλιος δικός Σου ἦταν ἡ Πετρούλα
τὰ μάτια τῆς φώτιζαν τὸ μικρὸ διαμέρισμα
ἐκεῖ ποὺ οἱ δύο σας ζούσατε σὰν ἀδελφές
ὅμως τὸ πληθωρικὸ θάμβος τῆς ζωῆς
τὴν ἔσπρωξε ἀπρόσεκτη
μπροστὰ σὲ τέσσερις τροχοὺς
καθὼς πήγαινε νὰ διασταυρώσει τὴ 16ῃ Ἄνοιξη.
Σ' ἄφησε πίσω
ἄδειο πουκάμισο φιδιοῦ σὲ ξερὴ ἀστοιβίδα
ἀλλὰ, Μαρία τῆς μοναξιᾶς, πιστεψέ το
τώρα ἡ Πετρούλα ποὺ ὅλοι ἀγαπήσαμε
εἶναι μονίμως μόνο μὲ Σένα
ἐν ἑτέρῳ μορφῇ...

Sydney-Brighton Le Sands 5-2-05

ΣΧΕΔΟΝ ΣΑΝ ΟΡΚΟΣ

Γιὰ νὰ φυλάξουμε τὴν ἱερὴ εἰκόνα
τῶν ἀθώων, τοῦ κυνηγήθηκαν παντοῦ.

Πῶλ Ἑλυάρ

Ὁ ἀγώνας ἔστω καὶ μοναχικὸς
πρέπει νὰ συνεχίζεται σταθερὰ
μὲ ἀκλινῆ ἀφοσίωση στὴν ἀλήθεια
ὅποιο κι ἂν εἶναι τὸ τίμημα
σὲ δόσεις ἢ ἐφάπαξ
ἄρκει νὰ μένει πάντα ὁδηγὸς ἰδέα
ἢ ἐνατένιση στὰ ριζώματα.

Sydney-Redfern 16-3-05

ΥΜΝΟΣ ΕΞΟΔΙΟΣ

«Δίκαιος δὲ ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται»
(Σοφία Σολ. 4,7)

Ὅρθιος ἔφυγες ἄρχοντα
ὅπως φεύγουν μέσα στὸ πούσι τῆς Αὐγῆς
ἀέρινοι οἱ ἔφιπποι Δροσουλίτες
τοῦ στοιχειωμένου Φραγκοκάστελλου
ἀκολουθώντας πτώση κατακόρυφη
σὲ μιὰ στιγμή ἀκαριαία.
Προνομιῶχος ποὺ γνώρισα τὸ βλέμμα Σου
ἀνύστακτη φεγγοβολή
δὲν θὰ δυσκολευτῶ νὰ Σὲ ἀτενίζω συνεχῶς
κι ἀπ' τὸ Σταυρὸ τοῦ Νότου
ἀναπαυόμενο τώρα ἐν εἰρήνῃ
στὸ Νησί τοῦ Πυθαγόρα.

Sydney-Brighton Le Sands 8-3-05

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Δέν ξέρω ἂν πρέπει νὰ τὴν πῶ πληκτικὴ
ἢ ἐπώδυνη διαδικασία
τὸ νὰ 'σαι ὑποχρεωμένος κάθε μέρα
νὰ μετατρέπεις σὲ λιπόσαρκα γράμματα
τὰ σώματα καὶ τὰ φαντάσματα
ποῦ σοῦ πῆραν ὤρες
καὶ τοῦτο μόνο γιὰ νὰ μὴ παρεξηγηθεῖς
πὼς ἰδὼν ἀντιπαρῆλθες!
Αὐτὸς ἦταν ὁ μόνος δρόμος
νὰ στερεώσεις τὸ βλέμμα σου
σὲ κάθε κόκκο
τῆς ἄμμου ποῦ γκρεμίζεται συνεχῶς
σὲ χοάνη ἀθέατης κλεψύδρας
ποῦ προσποιούμαστε πὼς ἀγνοοῦμε.

Sydney-Brighton Le Sands 12-3-05

ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

Δέν ἔχει σημασία πῶς θὰ τὸ ὀνομάσεις
τσουνάμι, καταιγίδα, κατακλυσμό.
Βαθύτερα μετρᾷ τὸ πῶς αἰσθάνεσαι
μπροστὰ στὰ μαινόμενα στοιχεῖα τῆς φύσεως
πού βάλθηκαν ξαφνικά νὰ σέ χαλάσουν
ὅπως χαλοῦσε ὁ Κολοκοτρώνης
Τούρκους καὶ Ἀλβανούς.
Πῶς γίνεται ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμή στὴν ἄλλη
νὰ μὴν μπορεῖς πιά νὰ θυμηθεῖς
παιδιὰ καὶ λουλούδια
παίρνοντας δύναμη ἀπὸ τὴν ἄνιση κατανομή
τῶν ἄνωθεν δωρημάτων
πού δικαιώνει τὸν ἀνυπεράσπιστο;
Ἐκεῖνο ὅμως πού ιδιαίτερα σέ τρομάζει
καὶ σέ πληγώνει πιὸ πολὺ
εἶναι ὁ ἄδικος αἰφνιδιασμός
λὲς κι ἦσουν ἐσύ τὸ τελευταῖο ἐμπόδιο
γιὰ τὴν ὀλοκλήρωση τοῦ προγράμματος
σὲ ἄγνωστο σχεδιασμό.

Sydney-Brighton Le Sands 23-3-05

ΟΙ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΕΠΟΧΕΣ

Μόλις πρὶν λίγα χρόνια ἀκόμη
διαβάζαμε τὶς τέσσερις ἐποχὲς
στὰ φυτὰ καὶ τοὺς τρόπους τ' οὐρανοῦ
στὴν ἄνθηση καὶ τὰ γεννήματα
ἀπὸ πᾶν ξύλο κάρπιμον
στὶς σταθερὲς συνήθειες τῶν ζώων
στὴν ποικιλία τῶν ρούχων
στὴν συνεχῶς κυμαινόμενη
διάθεση τῶν ἀνθρώπων.
Σήμερα τέτοιες προδιαγραφές
σενάριο ἐπιστημονικῆς φαντασίας!
Κι ὅσο γιὰ τὸ πολιτογραφημένο ὄνομα
ποὺ τό 'χει ἤδη λησμονήσει ἡ φύση πρώτη
ἀφοῦ κάθε σῶμα ἐπουλώνει τὶς πληγές του
κυρίως μὲ λήθη
τό 'χει ἀσφαλῶς διαιωνίσει μὲ τὴ μουσικὴ του
ἄκων προφητεύων ὁ Vivaldi.

Sydney-Brighton Le Sands 24-3-05

ΘΕΟΦΟΡΕΣ ΣΚΙΕΣ

“Ὅ,τι βλέπει προσπαθεῖ νὰ τὸ μεταγράψει
σὲ παρομοίωση.

Εἶναι πολὺ πυκνὸ
ἄλλοι εἶπαν ἀσήκωτο
τὸ βάρος τοῦ πραγματικοῦ.
Τὰ σώματα στὴν ὁμίχλη
ἀνασαίνουν ρευστὴ ἀθανασία
σκιές θεοφόρες.

Ποιὸς θὰ τολμήσει τὴν ἀντίστροφη κίνηση
φέροντας πίσω σὲ γυμνὴ ὄψη
συνθῆκες πλήρους ἡλιοφάνειας!

Sydney-Brighton Le Sands 1-4-05

ΑΦΡΙΖΟΝΤΑ ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ

«Άοριστία και ἀμφιβολία καταντοῦν τόσο συγκεκριμένα
ὥστε νὰ ξεγελιέται ἡ πείνα.»

Ν. Γ. Πεντζίκης

Δὲν ἀσχολήθηκε ποτὲ μὲ «θέματα»
ἢ ζωὴ του κύλησε σὲ πλήρη ἄρμονία
μὲ τοὺς σφυγμοὺς τοῦ αἵματος
μετρώντας μόνο ἀπορίες
καθὼς ἡ νοσταλγία γινόταν μέγεθος
εὐθέως ἀνάλογο μὲ τὴν ἡλικία.
Τὸ ὅτι ἀπὸ κάποια ἐποχὴ καὶ πέρα
ἄρχισε νὰ ξεχνᾷ ὅλο καὶ περισσότερο
τρόμαξε πιὸ πολὺ τοὺς δικούς του
παρὰ τὸν ἴδιο!
Εἶπαμε, αὐτὸς δὲν καταδέχτηκε
νὰ τελματώσει σὲ θέματα
τὴν προσοχὴ του εἶχαν μᾶλλον τραβήξει
μικρὲς λεπτομέρειες
ἥπιες ἀποχρώσεις
ἀφρίζοντα ἀποθέματα νοσταλγίας.

Sydney-Brighton Le Sands 2-4-05

Ἐπισημασμένο στὸν Συμ. Ἀρσενιάδη

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΓΚΡΙΜΑΤΣΑ

Νωθρὸ ξεκίνημα σήμερα τὸ πρωὶ
ὁ οὐρανὸς ἔχει κρεμάσει σύννεφα
σὰν βλέφαρο νυσταγμένο.
Ἡ ὑγρασία σέρνεται στὰ πεζοδρόμια
πιὸ γλοιώδης καὶ ἀπὸ αὐλοκόλακες
σὲ κράσπεδα ἐξουσίας.

Sydney-Brighton Le Sands 6-4-05

ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ

Ξέρουμε πώς κυνήγι δίχως σκύλο
δέν γίνεται
ὅμως σήμερα τρέχουμε
πίσω ἀπὸ ὅλα τὰ θηράματα
ἀφήνοντας τὰ σκυλιὰ νὰ λιμοκτονοῦν
σὲ διατεταγμένη ἀκινησία.
Δὲν φοβούμαστε πιά τις ἐνέδρες ἀπὸ ληστὲς
σὲ ἐπικίνδυνους δρόμους
οἱ διαδρομὲς μας στὸ internet
μοιάζουν χωρὶς ἀντιστάσεις
καὶ δὲν ὑποφιασθήκαμε πόσο θάνατο
κρύβει κάποτε ἡ εὐκολία...

Sydney-Brighton Le Sands 6-4-05

Ο ΚΩΔΙΚΑΣ ΤΟΥ ΚΩΝΩΠΙΑ

Ἵποκρισία καὶ ἀδικία μαζί
τὸ νὰ ἐπιχειρεῖς νὰ σπάσεις
τὸν γενετικὸ κώδικα στὸ κουνούπι
προστατεύοντας τάχα τὴ δική σου ζωὴ
ἐνῶ παραβλέπεις δουλοπρεπῶς
τις διαβολικὲς μεθοδεῖες ἀνθρώπων
ποὺ χωρὶς ἡ φύση τους νὰ τοὺς ἀναγκάζει
ἐξανδραποδίζουν τὴν ψυχὴ σου.

Ἀφῆστε ἤσυχα τὰ κουνούπια
στὴ δική τους μοίρα.
Ὅσο κι ἂν ἐσεῖς τὰ βαφτίσατε «ἀνωφελῆ»
ἔχουν ἓνα σοβαρὸ ρόλο
στὴν οἰκολογικὴ ἰσορροπία
ἀλλὰ ποτὲ δὲν θὰ τὸν προσεγγίσετε,
γιατὶ ὁ ἄνθρωπος ὑπονόμευσε
ἐκ θεμελίων αὐτὴ τὴν ἰσορροπία
προφασιζόμενος τώρα μετάνοια
μὲ σαθρὲς ἐπιμήθειες.

Sydney-Brighton Le Sands 8-4-05

ΤΟ ΑΟΡΑΤΟ ΔΕΝΤΡΟ

“Ὅλως ἀόρατο τὸ δέντρο τῆς ζωῆς
καὶ φυλλοβόλο
δὲν μᾶς ἀφήνει νὰ δοῦμε μήτε μιὰ στιγμή
ποιοὶ σκαρφαλώνουν στοὺς κλώνους του
ποιοὶ φυλλορροοῦν
καθὼς ἀέρας τὰ τινάζει τὰ πλατανόφυλλα.
Πρέπει νὰ συνηθίσουμε χωρὶς διαμαρτυρίες
νὰ ἐπιστρέφονται ἀνεπίδοτες κάρτες καὶ μηνύματα
ἀκόμη κι ἂν ὁ παραλήπτης ἦταν «ένταῦθα»!
Ἄλυτο πρόβλημα τῶν ληξιαρχείων ἦταν πάντα
ὁ ἑτεροχρονισμὸς τῶν γεγονότων
καὶ θὰ συνεχισθεῖ
ὅσο κι ἂν ἰσχυρίζονται πὼς καταγράφουν
ἐπακριβῶς τὰ συμβαίνοντα.

Sydney-Brighton Le Sands 13-4-05

ΤΟ ΕΣΧΑΤΟ ΣΤΑΔΙΟ

Κοιμόμουν
καὶ τὸ αἰσθανόμουνα πῶς δὲν κοιμοῦμαι.
Μιὰ θολούρα ἀπλωμένη σὰν τὸ σεντόνι
σ' ὄλο τὸ κορμί
μοῦ ἔχε ναρκώσει τὸν νοῦ
εἶχε παραλύσει τὰ μέλη
νὰ μὴν μπορῶ νὰ λειτουργήσω
μήτε σὰν φυτό.
Φτάσαμε αἰσιῶς στὸ ἔσχατο στάδιο
τοῦ μεταμοντέρνου·
ὄλα πιά στὸ ἐξῆς θὰ εἶναι «μετὰ»
δηλαδὴ περασμένα/ξε-χασμένα
καὶ γιὰ νὰ κυριολεκτοῦμε
χαμένα γιὰ πάντα.
Ἄφοῦ δὲν μποροῦν πιά νὰ μᾶς πείσουν
μήτε τὰ ἀπλούστερα τῶν φυσικῶν φαινομένων
πῶς θὰ βρεθεῖ μαγιά νὰ μᾶς ἀνεβάσει
σὰν τὸ ψωμί
στὰ «μετα-φυσικά»;

Sydney-Brighton Le Sands 27-4-05

ΓΙΑΤΙ ΝΑ ΠΛΗΤΤΩ

Ἄν ἦταν στὸ χέρι μου
θά ἴπιγα σὰν τὴ Μήδεια
τὸ ἄχαρο πεζολόγημα
στὸν ἄμουσο στίχο.
Γιατί νὰ πλήττω χωρὶς νὰ φταίω
μ' ὅσους δὲν ἔπληξε ὁ κεραυνὸς
ποὺ γεννᾷ τὴν ἔκπληξη;
Τοῦ ἱπτάμενου γλάρου οἱ φτεροῦγες
μὲ φόντο οὐρανοῦ νέιβυ-μπλοῦ
θυμίζουν περισπωμένη κυματιστὴ
τοῦ ἐλληνικοῦ Ἀλφαβήτου
πρὶν ἀπ' τὸ μονοτονικὸ
φρύδια ποὺ ἄρπαξε ὁ ἄνεμος
σὲ ὀριζόντια τομὴ
ἀφήνοντας νὰ σφαδάζει ἀθέατο
ποιὸς ξέρει πόσο μακριὰ
τὸ ὑπόλοιπο σχῆμα τοῦ προσώπου...

Sydney-Brighton Le Sands 28/29-4-05

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΣΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ

Μόνο δυὸ πινελιές γιὰ τὶς σκιές
καὶ λίγο χρῶμα φωτεινὸ γιὰ τὶς θλίψεις
νὰ μὴ νομίσουν πὼς δὲν προσέξαμε τὰ ἐλλείμματα
στὸν θλιβερὸ Παιδότοπο τῶν ὑπερηλίκων
ποὺ παλιννοστοῦν σὲ μεγαλύτερους ἀριθμοὺς
καὶ μὲ ρυθμὸ ταχύτερο
ἀπ' ὅσο εἴχαμε προβλέψει!

Sydney-Brighton Le Sands 3-5-05

ΟΙ ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ

Δὲν εἶχαν τίποτε νὰ ποῦν
παρὰ φτηνὲς ἱστορίες
κι ὁμῶς συναγωνίζονταν νὰ τίς ποῦν
ὄλο καὶ πιὸ ξενότροπα
ἐλπίζοντας νὰ ἐντυπωσιάσουν
τοὺς ἀφελεῖς.

Δὲν μπόρεσαν νὰ πιστέψουν
πὼς ἡ ἐποχὴ τῆς ἀθωότητος
παρῆλθε ἀνεπιστρεπτι
ὅπως λέγεται τελευταίως.
Αὐστηρῶς εἶπεῖν ποτὲ δὲν ὑπῆρξε
ἐποχὴ ἀθωότητος!

Τὸν πρῶτο λόγο εἶχαν πάντα
κριτὲς ἀδέκαστοι
τὰ ἀρχέγονα στοιχεῖα τῆς φύσεως
νερό, φωτιά, χῶμα καὶ ἀέρας
μὴ ἐπιτρέποντας νὰ σβύσει
ἡ Μουσικὴ τῆς ἀλήθειας
στὴν ἀφασία τῶν φαντασιώσεων.

Sydney-Brighton Le Sands 3-5-05

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Ἀνθρώπους δὲν ντρέπονται.
Θεὸ δὲν φοβοῦνται.
Αὐτὸ ποὺ εἶπαν «συνειδήση»
τὸ ἀπομυθοποίησαν
γιὰ νὰ μποροῦν νὰ κοιμοῦνται
ἤσυχoi
ἀσύδοτοι
χορτάτοι.
Πόσοι «ἄθλοι» μένουν ἀκόμη
γιὰ νὰ κατακτήσουμε
τὴν ἀξεπέραστη κορυφὴν
τῆς Ἀθλιότητος;
Κι ὅμως τὰ λεγόμενα ἄψυχα
φυσικὰ στοιχεῖα
προπορεύονται συνεχῶς
ἀμετάπιστα καὶ ἀμετάκλητα:
«Προσευχὴ χωρὶς λόγια»!

Sydney-Brighton Le Sands 4-5-05

ΜΕ ΑΥΣΤΗΡΩΣ ΠΛΑΓΙΑ ΜΑΤΙΑ

Τὸ βλέμμα τοῦ μικροῦ παιδιοῦ
πὸ μεγαλώνει μόνο του με τὴ Μάνα
δὲν εἶναι ἀπλῶς θλιμμένο
ἀλλὰ μήτε καὶ πανικόβλητο.
Κοιτάει κατ' εὐθείαν στὸν ἄδειο ὀρίζοντα
 μὲ αὐστηρῶς πλάγια ματιὰ
γιὰ νὰ μὴ δοῦμε ἐμεῖς κατὰ μέτωπο
 τὰ ἀμείλικτα ἐρωτήματα
πὸ ἀναυδος θέτει ἕνας ἀθῶος ἀνήλικος
 σ' ὅλους τοὺς ἐνηλίκους.

Sydney-Brighton Le Sands 7-5-05

ΣΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΡΩΙΝΟΥ
(τὴ μικρὴ Μαριάνθη)

Δὲν πρέπει νὰ ᾿σουν μήτε δέκα χρονῶ
ὅταν σ' εἶδα γιὰ πρώτη φορά, κοριτσάκι
καθὼς γυρνοῦσα ἀπ' τὸν πρωινό μου περίπατο
πρὶν ἀνατείλει ὁ ἥλιος
νὰ περιμένεις στὴ στάση τοῦ λεωφορείου
μόλις ἕκατὸ μέτρα ἀπ' τὸ σπίτι μου
ἀλλὰ δὲν τόλμησα μήτε μὲ νεῦμα
νὰ σὲ χαιρετήσω
λόγῳ πονηρᾶς ἐποχῆς.

Ἡ ποδιά τοῦ Σχολείου
τὸ νυσταγμένο σου προσωπάκι
μὲ παρακίνησαν νὰ σὲ προσέξω
ἀκόμη πιὸ ἔντονα τὶς ἐπόμενες μέρες
κι ὅταν σοῦ ἔγνεψα μὲ τὴν
ἀκατανίκητη παιδικότητά μου
εἶδα νὰ διαγράφεται τὸ δικό σου χαμόγελο
ὑπερούσια ἀντανάκλαση τῆς Μεσογείου
χωρὶς τὴν ἐλάχιστη ἀναφορὰ στοὺς Ἀντίποδες.

Τώρα δὲν ἔμενε παρὰ νὰ ρωτήσω
ποιὰ ἢ ἀκριβέστερη καταγωγὴ σου
κι ὅταν δήλωσες χαμηλόφωνα greek
ἦταν σὰ νὰ μεγέθυνες εἰς τὸ ἄπειρο
τις ἀρετὲς τῆς φυλῆς.

Σήμερα ὅμως τὸ πρωὶ καθὼς πήγαινες
για διαγώνισμα
θέλησα νὰ σ' ἐπαναφέρω στοργικὰ
στὶς κοσμοπολίτικες διαστάσεις
τῆς ἐδῶ Πατρίδας
καὶ σὲ ὀνόμασα Ἄγγελο τοῦ πρωينوῦ
εὐλογώντας μαζί με τὰ ἐκπληκτα μάτια σου
τὶς καστανές σου πλεξοῦδες.

Sydney-Brighton Le Sands 11-5-05

ΕΓΚΑΡΤΕΡΗΣΗ

Κανείς δὲν εἶναι ποιητῆς
σὲ ὅλα του τὰ βήματα
κάποιες στιγμὲς θολώνει ὁ νοῦς
καὶ χάνονται οἱ γραμμές.
Κι ἂν συσκοτίζονται οἱ εἰκόνες
ποῦ σοῦ γνέφανε
ὡς τὸν μυχὸ τοῦ ὀρίζοντα
ἐσὺ δὲν ἔχεις ἐκλογὴν παρὰ νὰ περιμένεις
νὰ σ' εὐνοήσῃ πάλι ἡ Αὐγὴ.

Sydney-Perth 19-5-05

ΦΩΤΟΦΟΒΙΑ

Στὸ δρόμο δὲν τολμᾷς πιά νὰ πεῖς
παρὰ τὴν ξερὴ «καλημέρα»
κι αὐτὸ μὲ ἄκρα ἐπιφύλαξη
λόγω τοῦ πονηροῦ τῶν ἡμερῶν.
Σήμερα αὐξάνονται μὲ γεωμετρικὴ πρόοδο
κειῖνοι ποὺ φοβοῦνται τὸ φῶς
καὶ βιάζονται νὰ κρυφτοῦνε στὴ νύχτα
γιὰ νὰ μὴ βλέπουν
νὰ μὴν ἀκοῦν
νὰ μὴ μιλοῦνε
πρὸ πάντων ὅμως νὰ μὴν ὑποχρεώνονται
ν' ἀπαντήσουν
σὲ ἄσκοπες ἐρωτήσεις.
Πῶς φτάσαμε σ' αὐτὴ τὴ φωτοφοβία
τὸ ξέρει μόνο ὁ Θεὸς
τὸ ξέρουν καὶ τὰ θύματα τοῦ σκοτίου.

Perth-Sydney 24-5-05

Η ΚΛΗΡΟΥΧΙΑ ΤΗΣ ΘΕΑΝΔΡΙΚΟΤΗΤΑΣ

Ἐγὼ εἶπα· θεοὶ ἐστε καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες.
Ψαλμ. 81,6

Κοίτα νὰ κάνεις τίς δουλειές σου σὰν θεός
ποτέ σὰν ἡμίθεος.
Τὸ πλῆθος τῶν ἀνομημάτων ξεπέρασε πρὸ πολλοῦ
τὴν ἀντοχὴ τῶν ὑλικῶν.
Γιὰ νὰ γυρίσει τώρα ὁ ἥλιος στὴν πρώτη του τροχιά
δὲν φτάνουν τὰ ἡμίμετρα.
Τὸ μισὸ
πάντα ἀπ' τὴ φύση του σακατεμένο
εἶναι ἀδύναμο
ἀναξιόπιστο
μισητό.
Κοίτα λοιπὸν ἐσὺ νὰ θυμίζεις
ἔστω συμβολικὰ
ὀλόκληρη τὴν κληρουχία
τῆς προδομένης θεανδρικότητας.
«Εἶς ἐμοὶ μύριοι!»

Sydney-Brighton Le Sands 25-5-05

ΤΟ ΡΕΥΜΑ ΕΡΧΕΤΑΙ ΑΠ' ΤΟ ΚΕΝΟ

Κάποιος φωνάζει ἑξαλλος
τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ θὰ μᾶς παρασύρει.
Δὲν προλαβαίνει νὰ ὀλοκληρώσει τὴ φράση
καὶ τὴν ἀλλάζει:

Ὁ ποταμὸς ἔχει ρεῦμα
ἀλλὰ δὲν ἔχει νερό!
Τώρα τὸ ρεῦμα ἔγινε πιὸ ἐπικίνδυνο
μᾶς παρασύρει πιὸ γρήγορα
τὸ κενὸ στὸ κενὸ
καθὼς δὲν ἀκουμποῦνε πιὰ
τὰ σώματά μας
μήτε θὰ σπρώξουν ἄλλα σώματα.
Μονάχα αἰωροῦνται ἔκθετα ἀνερμάτιστα
στροβιλίζονται δὲ ἀενάως σὰν μεθυσμένα
ἄχρουν ἐν τούτοις καὶ ἄοσμον
τὸ ΚΕΝΟ.

Sydney-Brighton Le Sands 26-5-05

ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΕΣ ΑΠΩΛΕΙΕΣ

Κεῖνοι πού θά μπορούσαν νά ἔχαν γεννηθεῖ
κι οὔτε κἀν συνελήφθησαν
μήτε τούς δόθηκε σκιώδης σειρά προτεραιότητας
—δέν λέμε θέση—

στούς κατὰ πρόθεση σχεδιασμούς
ἐπίδοξων γεννητόρων

θά πρέπει νά συνυπολογισθοῦν
ὡς ὑπερβάλλον παθητικό

ἂν ὄχι ὡς κέρδη διαφυγόντα
στό τελικό ἰσοζύγιο τῆς Δημιουργίας
ἐνός φιλόργου Θεοῦ.

“Ὅμως ἐκεῖνοι πού ἔτυχε νά συλληφθοῦν
καί δέν τούς ἐπέτρεψαν νά γεννηθοῦνε
ἔφυγαν σάν τούς ἐκτελεσθέντας τήν αὐγή
κρατούμενους

ἀφήνοντας ἄθικτο τὸ τελευταῖο σιτηρέσιο
καί θά γυρίσουν στή Δευτέρα Παρουσία
νά μᾶς δικάσουν.

Sydney-Brighton Le Sands 27-5-05

Ο ΝΕΚΡΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

“Όταν ξεραίνονται τὰ λουλούδια
καὶ πεθαίνουν τὰ πουλιὰ
δὲν ἔχουμε κοπετοὺς μήτε λόγο ἐπικήδειο
ὅμως δὲν βρίσκουμε καὶ λόγους παρηγορίας.
“Όσο καὶ ἂν ξέρουμε πῶς ὁ κύκλος θὰ γυρίσει
καὶ θ’ ἀνθίσουν ξανά λουλούδια
θὰ γεννηθοῦνε ἄλλα πουλιὰ
ἐμεῖς μετροῦμε τίς συγκεκριμένες ἀπουσίες
γιατὶ φοβούμαστε τὰ ἐνδεχόμενα
στὸν νεκρὸ χρόνον τῶν διαλειμμάτων.

Sydney-Brighton Le Sands 27-5-05

ΟΜΟΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

«Ὁ ζητῶν εὕρισκει καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγέσεται»
Ματθ. 7,8

Ποτὲ νὰ μὴ συγχέουμε τὴν ὄψη
 μὲ τὴν ἐπιφάνεια.
Εἶναι δυὸ πράγματα τελείως διάφορα
μόνο πὸ τὰ συνδέει
 ὁ κοινὸς τύπος
ιδίως ὅταν ἐκλαμβάνεται
 ὡς κοινὸς παρονομαστής.
Ἦ ὄψη εἶναι τὸ πρῶτο ἀντίκρισμα
σ' ὁποιαδήποτε ἔκταση
 μιά ἄμεση θεά.
Ἐπιφάνεια, ἓνας ἀόρατος ὄργανος
 ἐν ὑπνώσει
ὁ δυναμισμὸς συμπιεσμένου ἑλατηρίου
ἐπιφυλάσσοντας γιὰ κάθε γρηγοροῦντα
βαθιᾶς ἐκπλήξεις τοῦ ἀποσιωπημένου.

Sydney-Redfern 27-5-05

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΣ

Στὸν ὕπνο θεωροῦσε τὶς ἥττες γιὰ τρόπαια
 λικνίζοντας ἐνδοστρεφεῖς φιλοδοξίες
 ἀνυποψίαστης παρθενίας
 ἀσώματης ιδιοτέλειας.

Κυνηγώντας τὴν πρόοδο πρὸς τὰ πίσω
ἔδινε τὴν ἐντύπωση ἀκινδύνως ἀφηρημένου
 χωρὶς καθόλου ἀνταγωνιστῆς

κι ὁ ἐναγκαλισμὸς μὲ σκιᾶς
τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς νοσταλγίας του.

Ποιὸς εἶδε τὸν κόσμον ἀνεστραμμένο
 καὶ δὲν φοβήθηκε;

Ἐκεῖνος ἤξερε νὰ ξεκινᾷ ἀπ' τὸ τέλος
γιὰ νὰ διαβάσει ἐκ νέου ὅσα δὲν πρόσεξε
 λόγῳ πυρετοῦ ἢ ἄλλων περισπασμῶν
γι' αὐτὸ θά 'ναι ὁ τελευταῖος κληρονόμος
 ἀπολεσθέντων ἀντικειμένων.

Sydney-Brighton Le Sands 28/29-5-05

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΩΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΡΑΞΗ

*Κουράγιο, τὰ πράγματα δὲν εἶναι ὅπως ἦταν
καὶ δὲν θὰ εἶναι ποτέ πιά.*

John Berryman

Γενναῖος δὲν εἶναι κείνος πού τολμᾷ
νὰ δώσει μιὰ γροθιά
σπάζοντας ὅ,τι κατεστημένο.
Στὸ κάτω κάτω τὸ Δαιμόνιο τοῦ Σωκράτη
φέρνοντας τὸ καινούργιο
δὲν δίδαξε τί νὰ κάμεις
ἀλλὰ τί νὰ ἀποφύγεις!
Ἡ δράση σου ἔχει ἀθωότητα παιδική
μιὰ αὐτονόητη ἱερότητα
μόνο ἂν εἶναι συνέχεια μιᾶς ἄλλης πράξεως
πρὶν ἀπὸ σένα ἀρχινημένης.
Ἄν μάλιστα σταθεῖς ψύχραιμος
καὶ δὲν ρωτήσεις γιὰ τὰ πρὶν
καὶ τὰ μετὰ
ἔχοντας ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη
στὸν ἀόρατο Σκηνοθέτη
εἶναι σὰ νὰ συμμετεῖχες στὸ σενάριο
ἀπὸ τὴν πρώτη ὡς τὴν τελευταία πράξη.

Sydney-Brighton Le Sands 31-5-05

ΛΗΘΑΡΓΟΥΣΑ ΑΡΑΧΝΗ

Ἡ μέρα τὸ δικό της περπάτημα
ἢ νύχτα ἄλλο καρδιοχτύπι.
Συνδυασμὸς τροφῶν καὶ φαρμάκων
μέριμνα σταθερή.
Δὲν μένουν μεγάλα περιθώρια πρωτοβουλίας
σὲ προκατασκευασμένες διαδρομές.
Ὅσο ἡ εὐχέρεια κινήσεων στενεύει
αὐξάνουν οἱ ἀπωθημένες εὐκαιρίες
τοῦ πανικοῦ
ποὺ οὕτως ἢ ἄλλως περιμένει στὴ γωνία
ληθαργούσα ἀράχνη.
Ἄραγε θὰ ξανάρθουν γιὰ τοὺς ταπεινοὺς
ἐκεῖνα τὰ πρωινὰ τῆς εἰρήνης
ποὺ μαζί με τὸν ἀνερχόμενο ἥλιο
στὸν θόλο τ' οὐρανοῦ
ἀνοιγε κι ἡ ψυχὴ σὰν τριαντάφυλλο;

Sydney-Brighton Le Sands 3-6-05

Η ΔΥΣΚΟΛΗ ΕΠΟΧΗ

Γιὰ τοὺς ποιητὲς κάθε ἐποχὴ εἶναι δύσκολη.
"Ὁμως οἱ ἴδιοι δὲν φοβήθηκαν ποτὲ
πὼς θὰ ἔταν δυνατόν νὰ λείψουν
ἀπ' τὴν Ἱστορία
ὅποιες κι ἂν θὰ ἔναι οἱ ιδιοτροπίες της.
"Ὅσα κι ἂν ἔπαθαν
ὅσα κι ἂν εἶδαν
δὲν ἦταν ἱκανὰ νὰ καταργήσουν τὴ φωνή
νὰ τοὺς θολώσουν τὴ συνείδηση.
Κάποτε βέβαια ἐξαφανίζονται ἀπ' τὴν ἀγορὰ
ποιητικῆ ἀδεία
μόνο γιὰ λίγο καθαρὸ ἀέρα
στὸ Ἄβατο τῶν σεισηγμένων
στοὺς στεναγμοὺς ἀλάλητων ἐκμυστηρεύσεων.

Sydney-Redfern 6-6-05

ΤΟ ΑΝΑΝΤΑΠΟΔΟΤΟ

Ἐσὺ μποροῦσες νὰ μαζέψεις
σ' ἓνα κιβώτιο
βιβλία καὶ εἰκόνες πού σοῦ ἔχαν χαρίσει
κι ἐπιστρέφοντάς τα ἐν θερμῶ νὰ ξεκόψεις
ἀπὸ μιὰ φιλία πού ὄντως σέ κούρασε
μὲ τόσες καθ' ὑποτροπὴν ἀπογοητεύσεις.
Τί γίνεται ὅμως μ' ἐκεῖνον πού μόνο γιὰ νὰ δηλώσει
τὸ τί σοῦ χρωστᾷ
θά ἔπρεπε νὰ ξεριζώσει ὅλη τὴ μνήμη του
καὶ τὴν ψυχὴ του;

Sydney-Brighton Le Sands 8-6-05

ΜΗΤΡΑ ΓΑΛΗΝΗΣ

Μέσ' ἀπὸ σκουπίδια δὲν περιμένει κανεὶς
ν' ἀνατείλει ὁ ἥλιος.
Κι ὅμως μονάχα ἡ ἔσχατη συντριβὴ
μήτρα γαλήνης.

Sydney-Brighton Le Sands 11-6-05

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ

«Βίωσε και εξέφρασε τὸ πένθος
τῆς αυτοκατάργησης τοῦ προσώπου.»
Τιτίκα Δημητρούλια (γιὰ τὸν John Berryman)

Τώρα ὁ ἐπίλογος πληκτικὰ ὁ ἴδιος
ὁ «αὐτισμὸς» προαιώνια πληγὴ
ὀξύνεται σὲ ἰδιοπροσωπία
στὴν ἐπακολουθοῦσα διαδρομὴ.
Τὸ τέλος ἦταν ἀπ' ἀρχῆς κληρονομημένο
δεδομένο θήραμα
ὅσο οἱ τέσσερις πλευρὲς στὸ τετράγωνο.

Sydney-Brighton Le Sands 13-6-05

Ο ΔΙΣΤΑΓΜΟΣ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ

Συνήθως δὲν κυκλοφοροῦν
σὲ κεντρικούς δρόμους
μήτε σὲ μεγάλες πλατεῖες
πρὸ πάντων δὲ στὴν Ἀγορά.
Ὅχι πὼς φοβοῦνται τὸ πλῆθος
ἢ ἀποφεύγουν τὴν κίνηση
ἔχοντας ὅμως ἄσπιλα τὰ φτερά
διστάζουν νὰ τὰ στέλνουν κάθε μέρα
στὸ καθαριστήριο!

Sydney-Redfern 16-6-05

ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ

*Αν συνεχίζω νὰ γράφω στὸν ἄνεμο
χωρὶς παραλήπτη
δὲν εἶναι γιὰ νὰ μὲ θυμοῦνται.
Ἄπλῶς ἐπιστρέφω τοῖς ἐντευξομένοις
ὅσα ἔσπειρε μέσα μου ὁ ἥλιος
οἱ ἄγρυπνες νύχτες
ἢ παντάνασσα μοναξιά.

Sydney-Brighton Le Sands 18-6-05

ΧΡΗΣΜΟΔΟΤΗΜΑ

“Όσο κι ἂν τραβήξει ἡ εὐθεία
μέσα της κουβαλαῖ τὴ στροφή.
Δὲν τὴν παρασύρει τὸ σχῆμα τῆς γῆς
τὴν τρομάζει ἡ πλήξη!

Sydney-Brighton Le Sands 18-6-05

TIMING

Κάθε ἀλήθεια ἀποκάλυψη
 μιᾶς μόνο στιγμῆς.
Ἡ στιγμή δὲν κρατᾶ πιὸ πολὺ
 ἀπὸ ἀκίδα βελόνας!
Μακαριστὸς ὅποιος πίστεψε
 στὴν ὀρμὴ τῆς στιγμῆς
 ποὺ δὲν περιμένει
 καὶ δὲν ἐπιστρέφει
 αὐτοδύναμη παρουσία.
Ἄτενίζοντας τὴν πρωινὴ ὑγρασία
 στὰ τζάμια τῶν παρκαρισμένων αὐτοκινήτων
 μετρᾶς τὴ νύχτα ποὺ πέρασε.
Ἄν ρίξεις ἓνα βλέμμα στὰ πρόσωπα
 τῶν διερχομένων
 διαβάζεις σὲ μονόγραμμα
 τὸ βιογραφικό.

Sydney-Brighton Le Sands 20-6-05

ΤΟ ΚΑΜΕΝΟ ΧΑΡΤΙ

Ὁ μαῦρος ὄγκος πού ἀφήνει
τὸ καμένο χαρτί
σχόλιο γιὰ τὴ φύση τῆς φωτιᾶς
στὴ φλούδα τῆς γῆς.

Ἡ μαύρη σκόνη πού γίνηκε
ὁ ἀσώματος ὄγκος
ὅταν τὸν σκόρπισε ὁ ἄνεμος
ὑπαινιγμὸς ἀδυσώπητος
πὼς τὸ λευκὸ δὲν ἦταν ποτὲ
στὴ φύση τῶν ὄντων.

Ἡ ποικιλία τῶν χρωμάτων
πού συρρικνώνεται
στὴ δεσποτεία τοῦ μαύρου
ἄλλη ἀπόδειξη πὼς ἡ λευκότητα
ἦταν ἀπλὴ μαρμαρυγὴ
στὸ χῶρο τῶν φαινομένων.

Sydney-Brighton Le Sands 29-6-05

Ο ΜΕΒΛΑΝΑ ΡΟΥΜΙ

«Μελιζόμενος και μη διαιρούμενος»
(Εὐχή Ἀναφορᾶς)

Ὁ Μεβλανὰ πού πόνεσε τὸν ὑπηρέτη του
καὶ θέλοντας ν' ἀνταποδώσει τὴν ὑπηρεσία
 μὲ πλήρη συμπαράσταση
 στὴ λύτρωσή του
δὲν σκέφτηκε ποτὲ νὰ τὸν ὑποτάξει
ἀλλοτριώνοντας ἐκ περιτροπῆς
 τις αἰσθήσεις τοῦ ὑποτακτικοῦ
προτίμησε αὐτὸς νὰ ὑποταχθεῖ στὴ δούλεψή του.
Ἐγινε ὀλόκληρος τὸ μάτι τοῦ μαθητῆ
γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ δεῖ ὅσα ἔβλεπε ὁ Δάσκαλος.
Ἐγινε τὸ αὐτὶ τοῦ κατώτερου
γιὰ νὰ μάθει ν' ἀκούει ὅσα σοβοῦν
 καὶ πέρα ἀπ' τὸν ἦχο
 στὴν ἄκρα σιγῆ.
Τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια τὰ νεανικά
ἔπρεπε ν' ἀπλωθοῦν στὰ μέτρα
κείνου πού γέρασε νὰ περπατᾷ καὶ ν' ἀγκαλιάζει
ὄχι μονάχα σώματα σταθερὰ
 σὲ τρεῖς διαστάσεις
μὰ πιὸ πολὺ τις σκιές καὶ τὰ ὄνειρα
 στὸν τετραπέρατο κόσμο
πού δὲν θὰ πάψει νὰ ἀσφυκτιᾷ αἰχμάλωτος
 ὡς τὴν Δευτέρα Παρουσία.

Sydney-Brighton Le Sands 6-7-05

ΟΙ ΑΝΗΛΙΚΕΣ ΩΡΕΣ

Τὸ ἠλεκτρικὸ φῶς
πίσω ἀπ' τὰ παντζούρια
στις ἀνήλικες ὥρες
σχεδὸν ποτὲ εὐχάριστος οἰωνός.
Εἴτε ἐνήλικες ἐξουθενωμένοι ἀπ' τὴν αὐπνία
οἰκτίρουν τὴ μέρα
εἴτε ἔφηβοι ἀγουροξυπνημένοι
ἐπείγονται γιὰ τὸ μεροκάματο.
Ἐν τούτοις μήτε ἐδῶ θὰ ποῦμε
tertium non datur
ὅσο θὰ ἔναι δαιμόνιος ὁ ἄνθρωπος
κι ἀπρόβλεπτη ἡ ζωὴ.
Πάντα θὰ ὑπάρχει μιὰ γενναία πορεία
ποῦ θὰ ζητᾷ νὰ κερδίσει πόντους
ἀπ' τὸ φῶς τῆς ἡμέρας
γιὰ ν' ἀποφευχθεῖ ἐνδεχόμενη μείωση
ἢ ματαίωση
γιὰ νὰ προλάβει ἡ σύνεση τὴν ἐξουσία.

Sydney-Brighton Le Sands 7-7-05

RIVERSIDE MOTEL - INNISFAIL

Τὸ ποτάμι ἦτανε πράσινο
καὶ θλιμμένο
καὶ βαθὺ
τὰ πλεούμενα δεμένα σὲ μουράγιο νυχτωμένο
κι ἡ ψυχὴ μου ξεχασμένη
στοῦ κορμιοῦ τὸν λήθαργο.
Τότε ἡ μορφὴ Σου αἰθέρια
σχίζοντας τὰ σύννεφα
μπῆκε στὸ δωμάτιο 10
δῆθεν γιὰ νὰ μὲ τρομάξει
μὰ ὅπως ἀνοιξα τὰ μάτια
εἶχα μόνο δάκρυα...

Cairns-Sydney 11-7-05

ΑΝΩ ΠΟΤΑΜΩΝ

*Γι' Αὐτὸν ποὺ οἱ Μέρες εἶναι Νύχτες.
Τί πρέπει νὰ 'ναι τὰ Μεσάνυχτα!*

Emily Dickinson

Κανονικὰ δὲν θὰ 'πρεπε νὰ ποῦν
«Καλημέρα»
ὅσοι δὲν ταχτοποιήσαν ἐπαρκῶς
τοὺς λογαριασμοὺς μὲ τὴ νύχτα
ὅσο κι ἂν ἀγρύπνησαν ὀλομόναχοι
σὲ ὑγρὸ μαξιλάρι.
Ἡ νύχτα κάποτε εἰσβάλλει ἀσυγκράτητη
στὸ ἀνύποπτο τοπίο τῆς μέρας
σὰν ποτάμι ὀρμητικὸ πρὸς τὴ θάλασσα
ποὺ ἀντὶ νὰ ἐκβάλλει ἐν ἀναπαύσει
ἀνατρέπει τοὺς ὄρους τῆς φύσεως.

Sydney-Redfern 15-7-05

ΣΤΑ ΧΑΡΑΚΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚΠΛΗΞΕΩΝ

Στὸν ἄνεμο στροβιλίζονται
 μικρὲς χιονοστιβάδες
ἤχοι ἀδέσποτοι δελεάζουν τὴν ἀκοή μου
 κι ἀμέσως σωπαίνουν
σπαράγματα ἀπὸ ἓνα σῶμα μουσικῆς
 ποῦ δὲν παίχτηκε
 μήτε γράφτηκε ἀκόμη
προεξοφλώντας δικαιώματα συγγραφικὰ
 στὰ χαρακώματα τῶν ἐκπλήξεων
ἀδιάφορο ἂν πρόκειται ν' ἀκολουθήσουν
 γέλια ἢ δάκρυα.

Sydney-Brighton Le Sands 16-7-05

ΑΠΟ ΤΟ ΤΡΑΥΜΑ ΣΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ

Μόνος καὶ Μοναχὸς
δὲν εἶναι ὅπως θὰ νόμιζες
τὸ ἴδιο πράγμα.
Τὸ πρῶτο, ὄρφανὴ μονάδα
ἀνεπιθύμητης μοναξιᾶς
ἴσως ἀσπαῖρον σπάραγμα
ἀπρόβλεπτου διαμελισμοῦ
ἴσως ἀκόμη γέννημα πικρῆς ἀποτυχίας.
Τὸ δεύτερο, ἀειθαλῆς φιλοτιμία
βιασμὸς φύσεως γιὰ ὀλοκλήρωση
ἀπέραντη ποικιλία ὁμοουσίου
ταυτισμὸς στὴν ἄκρα ταπείνωση
τὸ ὕψιστο διὰ τοῦ ἐλαχίστου.

Sydney-Brighton Le Sands 17-7-05

ΟΛΙΚΗ ΑΠΑΝΘΡΑΚΩΣΗ

Σταμάτησα τις υπερβολές
στάθηκα στη μέση
άλλα κι εκεί κάηκα.
Τζελαλαντίν Ρουμί

Στίχους αποσπασματικούς γράφουν σήμερα
πολλοί
ακόμη κι αν πρέπει να τους χαράξουν
πάνω σε τοίχους
ή σε φλοῦδες δέντρων
βιαστικοί ἀγγελιοφόροι κοντοῦ ψαλμοῦ.
"Ὁμως οἱ περιπέτειες τῆς ψυχῆς
δὲν συναιροῦνται
σε μιὰ μόνο κραυγὴ
πού κατ' ἀνάγκην θὰ 'ναι οὐρλιαχτὸ
κι ὁ ποιητῆς δὲν ἀνέχεται μεροληψίες.
"Ὁποῖος τολμᾷ ν' ἀκουμπήσει
ἄκρω δακτύλῳ
τὸ ἠλεκτροφόρο συρματοπλεγμα
γύρω ἀπ' τὸν ἀπέραντο Κρανίου Τόπο
θὰ πρέπει νὰ 'ναι ἔτοιμος ἀπὸ καιρὸ
γιὰ ὀλικὴ ἀπανθράκωση.

Sydney-Brighton Le Sands 19-7-05

THE TASMANIAN TIGER

Λένε οί Αύστραλοί πού λατρεύουν τὰ εἶδη
πανίδας καί χλωρίδας ὅσο κανεῖς ἄλλος
πῶς ἡ Τίγρη τῆς Τασμανίας ἐξαφανίσθηκε
σ' ἓνα κλουβί τοῦ ζωολογικοῦ κήπου
στό Hobart τὸ 1936.

Ἄπο τότε ἀθλοθετοῦν τεράστια ποσά
γιὰ ὅποιον θὰ προσκόμιζε ἔστω ἀμυδρά ἴχνη
πῶς τὸ θρυλούμενο ζωντανὸ δὲν ἔχει πεθάνει.
Πῶς νὰ φαντασθεῖς ἀκόμη ὀλόκληρο τὸν κόσμο
ὅταν δεῖς ἔστω μιὰ φορὰ τὴ σιλουέτα
ἐκείνου τοῦ ἐξαφανισμένου ζώου
πού δὲν μπορεῖς νὰ λησμονήσεις;
"Ὅσο κι ἂν ὄνειρεύονται κλωνισμὸ οἱ ζωόφιλοι
ἔχει στοιχειώσει τὴ μνήμη καί τὴ νοσταλγία μας
ἐν ὀνόματι τοῦ ἀνεπανάληπτου!

Sydney-Redfern 20-7-05

ΤΟ ΠΟΥΚΑΜΙΣΟ ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ

Τὸ ἱερότερο κατάλοιπο
κορμιοῦ ποὺ μᾶς ἄφησε
δὲν εἶναι τὰ ἄψυχα τιμαλφῆ
μήτε ἀργότερα τὰ γυμνωμένα ὀστᾶ του.
Προηγοῦνται τὰ ροῦχα ποὺ κάλυπταν
 μὲ συνεχεῖς προσαρμογές
 τὴν ἀπροστάτευτη σάρκα
ἀκολουθώντας σὰν πιστὸ σκυλὶ
σχῆμα καὶ ἀνάγκες τοῦ σώματος
 μέρα καὶ νύχτα.
Κι ὅταν ἐλευθερώνεται ὀριστικὰ
 τὸ σύνολο τῶν σκηنيκῶν
ἀπὸ τοῦ πρωταγωνιστῆ τὰ προγράμματα,
ἀέρας μόνο κυβερνᾷ τὶς πτυχεῖς ἐνδυμάτων
ἀφήνοντας νὰ κυματίζει ὡς Ἄνεμούριον
 τὸ ἄδειο πουκάμισο τῆς Ἑλένης...

Sydney-Brighton Le Sands 21-7-05

ΑΠΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΧΕΡΙ

*Πάντα μου σ' ἄφορο γυαλί βάζω νερό και πίνω
σάν δῶ νὰ πίνουνε πολλοὶ μισεύγω και τ' ἀφήνω
Κρητικὴ Μαντινάδα*

Κεῖνοι ποὺ φιλοδόξησαν νὰ πορευτοῦν διὰ βίου
μ' ὀλοκαίνουργα ροῦχα-παπούτσια
ἀμεταχείριστα σκεύη-ἀντικείμενα
κυρίως γιὰ τὸ θεαθῆναι
σημαίνει πῶς δὲν ἀξιώθηκαν νὰ θυμηθοῦν
ποιῆς μυστικὲς δυνάμεις ἀπορρέουν ἐν εἰρήνῃ
ἀπ' τὸ ἀνθρώπινο χέρι
καταλλάσσοντας τὸν ἕνα μὲ τοὺς πολλοὺς
ἐν ὀνόματι τοῦ κοινοῦ αἵματος
εἰς ἀναγνώριση τοῦ Ἐνὸς Κυρίου.

Ἀκόμη κι οἱ Ρωμαῖοι στρατιῶτες
ποὺ σταύρωσαν τὸν Ἰησοῦ
συναγωνίσθηκαν νὰ μοιρασθοῦν
μόνο ἀποφόρια
ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν
οἱ τελῶναι και αἱ πόρνοι προάγουσιν ἡμᾶς
εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Sydney-Brighton Le Sands 22-7-05

ΤΑ ΠΑΘΗ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

(ὅπως λέμε ΤΑ ΠΑΘΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ)

Φθείρονται κι αὐτὲς μὲ τὸν χρόνον
κι ὅσο πιὸ ἐνεργὰ μετέχουν
σ' ὄλο τὸ φάσμα τῆς ζωῆς
ἔχουν ν' ἀντιμετωπίσουν ἄπειρες ἐμπειρίες.
Ἄρχιζοντας σὰν τὰ νεογνὰ ἀπὸ ἄγνωστες ἀλλεργίες
ἀκατανόητα ἐξανθήματα
προχωροῦν θέλοντας καὶ μὴ
μέσ' ἀπὸ διαρκῶς ρευστὸ πανδαιμόνιο
σὲ ἀπολύτως ἀπρόβλεπτες ἐκπλήξεις
ποὺ κατ' εὐφημισμὸν τίς λέμε μεταμορφώσεις
γιὰ νὰ καταλήξουν ὀψέποτε
στὴν πικρὴ γνωμάτευση:
βάρβαροι μετασχηματισμοὶ
προσχώσεις
ἀκρωτηριασμοὶ
μοιραῖες ἐκπτώσεις...

Sydney-Brighton Le Sands 23-7-05

ΒΙΑΙΟΣ ΑΝΕΜΟΣ

Φύσηξε μιὰ βραδιά βίαιος άνεμος
όχι όμως άνεμος συνηθισμένος
 μαλλον τυφώνας έμοιαζε
 ό άγριος χαλαστής
άλλά δέν έριξε σπίτια
μήτε ξερίζωσε δέντρα
έσπασε μόνο κρύσταλλα και δίσκους
θαρρεΐς τὰ είχε βάλει μόνο με παιδιά.
Οί δίσκοι συντηροΰσαν σέ βινίλιο
 παλιὰ τραγούδια προπολεμικά
 άπό φωνογράφο
κεΐνα πού περιμέναμε μέσ' άπ' τò χωνι
 σάν διψασμένες μέλισσες
θηλάζοντας νέκταρ
άπό βαθύκολπους κρίνους.

Sydney-Brighton Le Sands 25-7-05

ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΟΙ

Βάζουν ταμπέλα νά δηλώνει μιὰ εἶδηση
καὶ δὲν ρωτᾶνε:
πόσο ἀντέχει ἡ ταμπέλα;
πόσο ἰσχύει μιὰ εἶδηση;

Sydney-Brighton Le Sands 26-7-05

ΠΡΟΣ ΚΑΤΑ ΦΑΝΤΑΣΙΑΝ ΣΥΝΟΔΟΠΟΡΟΥΣ

Εἶπα μὴν ἐνοχλήσετε τὴν ἀκηδία μου
ἀνούσια βρῆκα τὰ κατορθώματά σας
τὸ ἴδιο καὶ τὸν ψόγο σας ἢ τὸν ἔπαινο
δημόσιο ἢ ἰδιωτικό.

Τί φταίω ἄν δὲν ἀκούσατε
τὸν Πεντζίκη
νὰ δηλώνει ἐναβρυνόμενος ἐν Θεῷ
«ἔχω σαπίσει σκεπτόμενος»!

Sydney-Brighton Le Sands 27-7-05

VULNERABILITY

«Δέν ὑπάρχει τίποτε πιό γυμνό
ἀπὸ τὰ σπλάχνα τοῦ ἀνθρώπου»

Dario Fo

Ἡ γύμνια

ὡς ἀνεπιτήδευτη παρουσία

εἶναι ἢ πιό ἀφοπλιστικὴ εἰλικρίνεια

ἢ ἀκαταμάχητη παρρησία μας.

Ὑπάρχουν ὅμως βαθύτερες πληγές

ποὺ ἂν βγοῦν στὸ φῶς κακοφορμίζουν.

Ἐκεῖ θὰ δεῖς πῶς ἐκδηλώνεται

ἡ ἀνθρωπιὰ τοῦ ἀνθρώπου

ἢ ἀλληλεγγύη στὴν ἔνδεια

ἢ προσοχὴ στὴν εὐαισθησία

ποὺ κρύβουν τὰ σπλάχνα

— γι' αὐτὸ σπλαχνίσου τον!

Sydney-Redfern 3-8-05

ΤΙ ΦΤΑΙΕΙ;

Ἄν δὲν θολώσει τὸ μάτι σου
δὲν θὰ δεῖς καθαρὰ
ὅσα σοῦ ἔκρυβε ἡ προηγούμενη εὐτυχία.
Δὲν φταῖνε τὰ πράγματα
δὲν φταῖνε τὰ πρόσωπα
μήτε οἱ περιστάσεις.
Εἶναι ἡ βιασύνη τοῦ ταξιδιοῦ ποὺ δὲν ἐπιτρέπει
περισσότερες στάσεις...

Sydney-Brighton Le Sands 11-8-05

Η «ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΝΟΗ»

Τόσος θόρυβος για τὸ ποῦ, πῶς καὶ πότε
ἄφησε τὴν τελευταία πνοή του
ὁ παρακολουθούμενος θνητὸς
ιδίως ἂν θεωρήθηκε διάσημος
προκαλεῖ νὰ ρωτήσουμε
ποιὸ κριτήριον μετρᾷ τὴν ἀξία
κάθε ἀνθρώπινης στιγμῆς.
Μὲ ποιά δύναμη νὰ ἐπισκιάσει
ἡ τελευταία στιγμή ἢ σχεδὸν ἀσύνειδη
πλῆθος στιγμῆς δημιουργίας
ποῦ σφράγισε συνειδητὰ ἢ χαρὰ ἢ ὁ πόνος;
Ποιὸς θὰ τολμοῦσε νὰ τιμήσει πρώτη
τὴ φονικὴ στιγμή;
Εἶναι ἀρκετὸ τὸ ὅτι χάραξε τὸ τέρμα
γιὰ νὰ καταγραφεῖ τόσο ἐπίσημα
στὸ βιογραφικὸ τοῦ θανόντος
ἢ «τελευταία πνοή» του;
Μόνον σὰν δεύτερη ἀγκύλη στὴν παρένθεση
ποῦ εἶχε ἀνοίξει ἡ γενέθλιος ἡμέρα
μπορεῖ κανεὶς νὰ δεῖ τοῦτο τὸ ὀρόσημον
κι ἀκόμη πιὸ σωστὰ
ὡς ἀφετηρία τοῦ «Αἰωνία ἡ μνήμη»!

Sydney-Brighton Le Sands 13-8-05

Ο ΙΣΤΟΣ ΤΗΣ ΑΡΑΧΝΗΣ

«Καλωσορίσατε στὴν ἔρημο τοῦ πραγματικοῦ»
Σλαβόι Ζίζεκ

Τὸ πράγμα σήμερα βρίσκεται
ὕπὸ διωγμὸν
γιατὶ θεοποιεῖται τὸ φάντασμα
ὥστε νὰ μποροῦν οἱ λογῆς Ἀρλεκίνοι
ν' ἀπλώνουν ἱστὸ ἀράχνης ἀπέραντο
σ' ἓναν κόσμον
κατὰ τὸ δοκοῦν ἐρημωμένο.
Ἄν οἱ καταλήξεις τῶν ὀνομάτων
δείχνουν τὴν ἀλήθεια στὸ παρθένο βλέμμα
ὅπως ἀποτυπώθηκε σὲ ἀρχέγονο ἔνδυμα
μὴν ἐμπιστευθοῦμε τὸν σεβασμὸ τῶν
πραγμάτων
μονάχα στοὺς χειρῶνακτες
κι ἅς εἶναι οἱ πρῶτοι ἱερούργοι!

Sydney-Brighton Le Sands 27-8-05

ΑΝΟΙΧΤΗ ΟΦΕΙΛΗ

*Καὶ ὁ συνειρμῶν, συνειρμείτω
Ἐλύτης*

Ἄν ὑποθέσουμε πῶς ὅλα ἔχουν λεχθεῖ
καὶ δὲν μένουν ἄλλες πρωτοβουλίες
στὸν ὀμιλοῦντα
ἀρχίζει μιὰ βαθύτερη εὐθύνη
ἂν ὄχι γιὰ τὸν ἐρμηνεύοντα
τουλάχιστον γιὰ τὸν ἀκροώμενο.
Ἴσως σ' αὐτὴ τὴν τελικὴ εὐθεία
συντάσσονται ζῶντες καὶ νεκροί.

Sydney-Brighton Le Sands 29-8-05

Ο ΣΙΤΟΣ ΤΩΝ ΑΠΕΙΡΩΝ ΒΛΑΣΤΗΣΕΩΝ

Δὲν θὰ μιλήσουμε γιὰ κείνους ποὺ ὑποσιτίζονται
μῆτε γι' αὐτοὺς ποὺ πεθαίνουν ἀπὸ πλήρη ἀσιτία
τῆ συντριπτικῆ δηλαδὴ πλειονότητα
τοῦ ἁμαρτωλοῦ μας πλανήτη.
Νὰ θυμηθοῦμε ἔστω ἐκείνους ποὺ τρῶνε ὀπωσδήποτε
μὰ τρῶνε βιαστικά καὶ στὸ πόδι
ἐργαζόμενοι ὑπὸ συνθῆκες ἐφιαλτικῆς
χωρὶς νὰ δοῦνε πιάτο σὲ τραπέζι
χωρὶς νὰ κόψουν φρέσκο ψωμί
ποὺ στηρίζει καρδιάν ἀνθρώπου
σὲ θερμὴ ὀμήγυρη
ἀκόμη κι ἂν ἀγνοοῦν τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ
ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.
Ποῦ πῆγε λοιπὸν ὁ σίτος τῶν ἀπείρων
βλαστήσεων;
Ὁ σίτος τῶν προαιωνίων συμβολισμῶν;
Ὅμως ἐξακολουθοῦμε νὰ ὀνομάζουμε σιτηρέσιο
τὴν ἄγνωστη τροφή τῆς ἡμέρας
νὰ ξορκίζουμε ὡς σιτοδεΐα τὴν ἄδεια σοδειά!

Sydney-Brighton Le Sands 31-8-05

ΑΘΩΕΣ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΕΣ

*Εἶναι τόσο λίγο τὸ φῶς
πὸ σκέφτομαι ἀναγκαστικά τὸ σκοτάδι.*

Ν. Δήμου

Ὅσο βαθύτερα ἔνωσα τὴν εὐγνωμοσύνη
γιὰ ὅσα ἡ θεία Πρόνοια μὲ ἀξίωσε νὰ γευθῶ
τόσο περισσότερο πόνεσα
τοὺς μονόπλευρα εὐαίσθητους
πὸ δὲν ξεπέρασαν τὴ σκιά τους
ἀφήνοντάς την ν' ἀπλωθεῖ σὲ διαστάσεις
πέραν τοῦ μαύρου
ταυτίζοντας αὐθαίρετα
τὴ νύχτα μὲ τὸ σκοτάδι.

Sydney-Brighton Le Sands 4-9-05

Η ΙΔΙΑ ΕΠΩΔΟΣ

*Ἡ ἀγάπη μας ἔχει πιότερη ἀνάγκη ἀπὸ ἀγάπη
παρὰ ἢ χλόη ἀπὸ βροχή.*

Πῶλ Ἐλυάρ

Ἀπὸ τὸν Ὅμηρο ὡς τὸν Σεφέρη
ἡ ἴδια ἐπωδὸς γιὰ τὸν Ἕλληνα:
Ὁ ἄνθρωπος ἐν τέλει δὲν εἶναι
παρὰ ζήτημα φωτός.
Σ' αὐτὴ τῇ θεόνομη ἀκροβασία
εἶναι πού παγιδεύεται κι ἡ ἀγάπη
ταυτόσημη μὲ τὸ φῶς
γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἀμφισβητούμενη
ὡς τῇ Δευτέρα Παρουσία.
Τότε μονάχα θὰ σιγήσουν οἱ ἀμφιβολίες
ὅταν ἐξαλειφθοῦν ὀριστικά οἱ σκιές.

Sydney-Redfern 13-9-05

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΟΛΕΞΙΑΝ

Κατάργησα τὸ ὄρατὸ καὶ τὸ ἀόρατο.
Πῶλ Ἑλυάρ

Ἄκριβῶς εἰπεῖν δὲν πρόκειται γιὰ κατάκτηση
ἤγουν νέα βαθμίδα
σὲ σειρά ἐξελίξεων.

Κεῖνα πού ἔβλεπες μαζί μὲ τοὺς ἄλλους
ἀκόμη κι ἂν δὲν ἔνωσες τὴν ἀνάγκη
νὰ τὰ σχολιάσεις
τουλάχιστον τὰ θώπευσες μ' ἓνα βλέμμα ἀθῶο
ὅπως μπορεῖ νὰ δεῖ μόνο ὁ ἀνιδιοτελής
πού ὁ κόσμος τὸν ὀνομάζει ἀφηρημένο!
Ἄλλὰ κι ἐκεῖνα πού καθόλου δὲν εἶδες
πῶς ἦταν δυνατὸν νὰ τὰ ἀγνοήσεις;
Ἄλλοι ρωτοῦσαν γι' αὐτὰ ἐναγωνίως
καὶ ἄλλοι φλυαροῦσαν ἀνευλαβῶς
ὥστε δική σου καταφυγή
ἦταν νὰ σιωπήσεις
γνωρίζοντας ὅτι αὐτὴ εἶναι κατὰ κυριολεξίαν
ἡ πολυθρύλητη «ἀνθρώπινη συν-θήκη»!

Sydney-Brighton Le Sands 16-9-05

ΣΤΟΝ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΟΥΤΟΠΙΑΣ

Δέν ἦρθε πρόωρα
ἔφτασε ὅμως ξαφνικά
ἡ ὥρα τῶν ὀριστικῶν διευθετήσεων
γιὰ μιὰ ζωὴ σπαταλημένη
στὸν ἀστερισμὸ τῆς οὐτοπίας.

Τώρα δέν ἔχουν ἴσως νόημα
οἱ φρόνιμες καταμετρήσεις
κι ὅμως ποτέ δέν εἶναι ἀργὰ
νά λάβεις τὰ μέτρα σου
χαλαλίζοντας καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων
ὅσα δικαίως δαπανήθηκαν
καὶ δέν πῆγαν στὸν ἄνεμο.

Sydney-Brighton Le Sands 20-9-05

ΕΣΧΑΤΗ ΕΠΙΚΛΗΣΗ

«Εἶμαι τόσο συνετὸς πού 'χω ράψει καὶ τὸ στόμα»
John Berryman

Εἶναι ἀρκετὰ ὅσα ρημάζει ὁ χρόνος
γιὰ νὰ μὴν ἀνεχόμεστε πρόσθετες ἀπώλειες
ἀπὸ τοὺς ἐν ψυχρῷ δολοφόνους

ἧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς!

Τὸ συλλογικὸ αἷμα τῆς γῆς
πρόλαβαν νὰ τὸ ἀπαλλοτριώσουν
πρὶν ἀπὸ τὸ πετρέλαιο καὶ τὸ νερὸ
οἱ ἐραστές τοῦ σκότους

ἡμῶν κοιμωμένων.

Ποιὸς νὰ καταγγεῖλει τὸ ἔγκλημα
σὲ ποιὰ γλώσσα τώρα

ὅταν ὅλοι σαρκάζουν ἀνέγκλητοι
καὶ κορυβαντιοῦν οἱ εὐνοῦχοι;

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ διαλυμένου λαοῦ Σου
οἰκτίρισον Παραλύτους καὶ Νήπια
συγχώρησον τὰ γεγυμνωμένα ὁστᾶ
τῆς ὅποιας κληρονομίας Σου.

Sydney-Brighton Le Sands 23-9-05

ΣΤΗΝ ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΤΑΛΑΝΤΩΝ

Περίμενε σάν μικρὸ παιδὶ
πὼς κάποτε θὰ τέλειωνε τὸ πανηγύρι τῶν εὐνούχων
ν' ἀκουσθεῖ ξανά ἢ ρυθμικὴ φωνὴ τοῦ πετεινοῦ
σὲ φθίνουσα κλίμακα ἢ κραυγὴ τοῦ ὄνου.

Μὰ οἱ εὐνοῦχοι ἦσαν ἀτέλειωτοι
καθὼς πολλαπλασιάζονταν μὲς στὸ πανηγύρι
κι ὕστερα καθένας φιλοδοξοῦσε ξέχωρη σειρὰ
νὰ παίξει τὸν δικό του ρόλο
μιμούμενος ἢ αὐτοσχεδιάζοντας
στὴν ποικιλία τῶν νεκρῶν ταλάντων.

Ἐν ὀλίγοις:

Οἱ πλαστικὲς φιγοῦρες ποὺ μιμεῖται
ἐπ' ἐσχάτων
ἢ συνωστιζόμενῃ κουστωδία τῶν Ἀρχιερέων
δὲν βρίσκει συνήγορο στὸν Ὀλυμπο
μήτε στὸ Λευϊτικό!

Καιρὸς λοιπὸν νὰ ξηλώσουμε τὸ βέβηλο Σικηνικὸ
πρὶν ἀκουστοῦν τῆς Πυροσβεστικῆς οἱ σειρῆνες.

Sydney-Brighton Le Sands 26-9-05

ΤΟ ΠΡΩΤΕΙΟ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ

Πάνω πού πήγαινε ν' αποφασίσει
νά μή γράφει πιά
μήτε νά μιλά
ἐκτός ἀπ' τὰ τελείως ἀπαραίτητα
για ἐπιβίωση
ἄκουσε μιὰ παράξενη θεωρία
πού κι ἂν δέν εἶναι ἀληθινή
τὸν παρηγόρησε:
Δέν μᾶς ἐνδιαφέρουν κυρίως οἱ ζῶντες
μιλοῦμε ἢ γράφουμε γιὰ λογαριασμό
τῶν νεκρῶν.
Αὐτοὶ ἔχουν κλειστοὺς λογαριασμοὺς
δέν εἶναι πιά φλύαροι μήτε μεθυσμένοι
καὶ προπαντὸς
ἐπιστρέφουν ὡς ἀπόγονοι...

Sydney-Redfern 26-9-05

ΛΕΚΕΣ

Λεκές δὲν εἶναι ἡ κηλίδα
 ποὺ σὲ σπιλώνει.
Ἐλάχιστο στίγμα ὑγροῦ
 ποὺ ὅλως ἀπρόβλεπτα σὲ παγίδευσε
 μένοντασ ἀκλιτο σ' ὅλεσ τίς πτώσεισ
 νά σὲ ἀγκυλώνει.

Sydney-Brighton Le Sands 28-9-05

ΜΕΤΡΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

«Ἡ πρωτοτυπία μου βγαίνει ἀπὸ τὴ χασούρα μου
διότι μὲ τοποθετεῖ στὴν ὀριακὴ πενιχρότητα τῆς ὕπαρξης»
Ν. Καρούζος

Τὴ δυσκολία τῶν καιρῶν
τὴν κρίνει ὁ καθένας μὲ τὴν ἐποχὴ του
χωρὶς νὰ δικαιῶται παρεκβάσεις
καρκινικῆς γραφῆς.

Τὸ ἀνεπανάληπτο τῆς δοκιμασίας
στὸν παρόντα κόσμο
μέτρο δικαιοσύνης ἀπαράβατο
κι αὐτὸ εἶναι ποὺ εὐνοεῖ τοὺς εὐλαβεῖς
σὲ μιὰν ἀνήκουστη γενναιότητα
τῆ φιλοδοξία τοῦ τίποτε.

Πόσοι ἀντέχουν σ' αὐτὸ τὸ κήρυγμα
χωρὶς νὰ φοβηθοῦνε τὸν φόγο
τοῦ ἀχρείου δούλου
τοῦ ἄθεου μηδενιστῆ;

Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ
δικαιωθήτωσαν!

Sydney-Brighton Le Sands 2-10-05

Ο ΚΕΡΑΥΝΟΣ

Στάθηκα ακίνητος και δέντρο ἤμουν μὲς στὸ δάσος.

Ezra Pound

Ὁ κεραυνὸς ποὺ χτύπησε τὸ δέντρο
δὲν εἶχε μάνα κι ἀδερφή.
Ποῦ νὰ βρεθεῖ στὸ δάσος θηλυκιὰ φωνή
γιὰ Μανιάτικο μοιρολόι!

Ὁ κεραυνὸς ποὺ τρύπησε τὸ νέφος
καὶ δὲν εἶδε τὴν πληγὴ
στῆς καταιγίδας τὴ σκοτεινὴ ἀγκάλη
θὰ τυφλωθεῖ σὰν τὸν Οἰδίποδα
μόλις ξυπνήσει τὴν αὐγὴ
στὸ πρῶτο ἀκρογιάλι.

Sydney-Redfern 5-10-05

ΤΟ ΡΕΟΝ ΕΦΑΠΑΞ

Ἄπ' ὅπου κι ἂν περνᾷς νὰ τὸ ξέρεις
ὑπάρχουν «κάμερες» πού σέ φωτογραφίζουν
ἀκόμη κι ἂν δὲν ἄγγιξεις
ἓνα πράσινο φύλλο!

Δὲν εἶναι μόνο ὁ ἐντεινόμενος ζῆλος
τοῦ Δημοσίου
νὰ καταγράφει τελευταίως ὄλο καὶ βαθύτερα
τὴν ἰδιωτικὴ συμπεριφορά.
Εἶναι πρὸ πάντων ἡ ἀδέκαστη πρόνοια
πού μετᾷ καὶ ὑπενθυμίζει
τοῦ καθενὸς τὴν εὐαισθησία
στὴν κοινοκτημοσύνη τῆς φύσεως.

Ποιὸς λογαριάζει τὸν βαθμὸ τῆς εὐθύνης
πού κρατοῦμε σὲ λήθαργο
μπροστὰ στὸ ρέον ἐφάπαξ
προφασιζόμενοι χάριν εὐκολίας
τὸ δὲν ἄκουσα καὶ δὲν εἶδα;

Sydney-Brighton Le Sands 6-10-05

ΤΟ ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ

Δέν τὸ προστάτεψαν δυστυχῶς
τὸ χαϊδεμένο μαῦρο γατὶ
μῆτε τὸ δερμάτινο λουρὶ
μῆτε ἡ χάντρα μὲ τὴν κόκκινη κορδελίτσα.

Τώρα τὰ φοροῦσε ἀνέγγιχτα
ἐπιτάφια στολίδια
ὅπως ἦταν ξαπλωμένο στὴ χλόη τοῦ πεζοδρομίου
ἐνῶ τὸ αἷμα μόλις εἶχε πῆξει ὀριστικᾶ
σκεπάζοντας τὴν κάτω σιαγόνα
μαρμαρωμένη σὲ βουβὸ ἐρωτηματικὸ
ὅπως τελειώνει πάντα
τὸ στερεότυπο παράπονο
τοῦ ἡττημένου...

Sydney-Brighton Le Sands 6-10-05

ΣΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΝΟΜΑΤΑ

*Τί δύσκολο ν' ἀντέξει κάθε Πλάσμα
ἓνα χυδαῖο στὴ Σάρκα μορφασμό.*

Emily Dickinson

Δὲν κράτησε πολὺ ἡ ἀκεραιότητα
τοῦ Παραδείσου
ἀφοῦ οἱ Πρωτόπλαστοι τόλμησαν
νὰ ψηλαφήσουν
τοῦ ἀπαγορευμένου δέντρου τὴν κορφή
μὴ στέργοντας ν' ἀπολαύσουν μόνο μακρόθεν
τὴν ποικιλία στίλβοντος δάσους.

Τὰ σώματα μένοντας στὴν ἀρχικὴ μοναξιά
δὲν μπόρεσαν ν' ἀνταλλάξουν ὑπέρχρονη αὔρα
αὐτὸς ἄλλωστε εἶναι ὁ λόγος
ποὺ πεθαίνουν μόνα.

Μᾶς ἐπεκτείνουν βέβαια κατὰ σάρκα
τὰ ὁμοιοπαθῆ βραχύβια σώματά μας
ἀλλὰ ἐλάχιστα κοινωνοῦμε μέσ' ἀπ' αὐτά.

Βαθύτερη μᾶς ἐξασφαλίζουν ἐπικοινωνία
τὰ ὀνόματα
καθὼς συνομιλοῦν δι' αὐτῶν εἰς τοὺς αἰῶνες
αἱ γενεαὶ πᾶσαι
κατὰ τὴ δήλωση σοφῆς Ἀρτέμιδος.

Ἴδου λοιπὸν τὸ καίριο ἐπιμύθιο:
Ἀπαγορεύονται βέβηλες ἀλλοιώσεις
στὰ ἀρχέγονα ρήματα.

Προτιμότερο νὰ μᾶς κόψουν δάχτυλο ἢ χέρι
παρὰ νὰ μᾶς ἀχρηστεύσουν μιὰ λέξη!

Sydney-Brighton Le Sands 8-10-05

Η ΔΟΞΑ ΤΩΝ ΑΜΥΗΤΩΝ

Ἄσε τὴ χάρι νὰ ῥχεται ἀπὸ πάνω
χρῖσμα ἀπὸ τὸν ἀόρατο Χριστό.

Μὴν ἐπιζητήσεις σὰν τοὺς πολλοὺς
τῆς παρουσίας ὥρας
τὴ δόξα τῶν ἀμυήτων.

Ἐκλιπαροῦν οἱ δειλαιοὶ τὸ «χρῖσμα»
ὡς ἐπίχρῖσμα
γιὰ νὰ μποροῦν νὰ τοὺς ἀναγορεύσουν
θαμῶνες τοῦ Ἑλικώνα
οἱ θίασοι τῶν κιβδηλοποιῶν
ἀφοῦ δὲν σταμάτησαν νὰ καίνε λιβανωτὸ διὰ βίου
στὰ εἶδωλα τοῦ συρμοῦ.
Φαίνεται δὲν διδάχτηκαν ποτὲ μήτε θυμοῦνται
τὸν ἄγραφο χρῆσμό:
Οἱ Μύστες δὲν ἀναγορεύονται!
Ἄνερμηνεύτως μυοῦνται!

Sydney-Brighton Le Sands 10-10-05

Ο ΠΟΝΟΣ ΤΟΥ ΕΝΔΙΑΜΕΣΟΥ

Θέλοντας νὰ δεῖ τὰ πρωτεύοντα
δὲν εἶχε χρόνο νὰ σπαταλήσει
στὰ εὐτελεῖ
βέβαιος γιὰ τὴ διαχωριστικὴ γραμμὴ
ὅτι συνεχῶς κινεῖται σὲ ἀόρατο κυματισμὸ
μὲ ἀπειροελάχιστες ταλαντώσεις.

Ἄπ' τὶς μετρήσεις τῶν ἐπιστημόνων
ἔχοντας ἀκούσει
γιὰ διάκριση σὲ «σταθερές» καὶ «μεταβλητές»
τρόμαξε σὰν τὴν Κοκκινোসκουφίτσα
μὴ συναντήσῃ ξαφνικὰ τὸν λύκο
σὲ γειτονιές ποῦ δὲν τὸν περίμενε.

Τέλος κατάλαβε χωρὶς νὰ σχολιάσει:
Λύκος εἶναι αὐτὸ ποῦ γίνεται γνωστὸ
μὲ λάβαρα καὶ ταμποῦρλα
σὲ γεωμετρικὲς κατασκευές
ἢ ἀφαιρετικὲς τάχα συμπτώσεις
γι' αὐτὸ δικὸς του κλῆρος ὀριστικὰ
ὁ πόνος τοῦ ἐνδιάμεσου.

Sydney-Brighton Le Sands 13-10-05

ΑΝΑΣΤΟΡΗΣΟΥ ΑΜΟΝΑΧΟΣ

Ὅντε νυχτώνει καὶ θαρρεῖς
δὲν θὰ ξανάρθει ὁ ἥλιος
μὴ σὲ γελάσουν τὰ στοιχειὰ
καὶ βαρυναστενάξεις
μὴ βγεῖ ἀπ' τὸ στόμα σου πικρὸς
λόγος ποῦ δὲν σοῦ στέκει
γιὰ δὲν γεννήθηκες ὀψές.

Ἄναστορήσου ἄμοναχὸς
πόσες φορές τὸν εἶδες
τὸν ἥλιο ἀποῦ βασιλεψε
νὰ στρέφει τὰ ξωπίσω
πρῶτο ἀστέρι τ' οὐρανοῦ
νὰ ξαναφέξει ὁ κόσμος
οἱ νύχτες νὰ λουφάζουνε
βουνὰ νὰ χρυσωθοῦνε
κι ἐσὺ νὰ παρηγορηθεῖς.

Sydney-Brighton Le Sands 16-10-05

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

Κάνοντας πρόθετο τὸ ἐπίθετο
ἔβαλαν ὄντως τὸ ἔλκηθρο
πρὶν ἅπ' τὸν ἵππο.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία
πὼς μ' αὐτὰ καὶ παρόμοια
ξεκίνησε ἡ διάβρωση
στὴν ἰσορροπία τοῦ κόσμου!

Sydney-Brighton Le Sands 18-10-05

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΠΑΡΑΒΟΛΕΣ

«Make prisoner smell like prisoner»
(Σωφρονιστικές Ύπηρεσίες)

Βάζοντας δυο ποιήματα
στην ίδια σελίδα
όσο μικρά κι αν είναι
νιώθω σαν να 'κλεισα δυο κρατούμενους
στο ίδιο κελί
άμοιβαία αδιάλειπτη δοκιμασία!

Sydney-Brighton Le Sands 18-10-05

Η ΠΗΛΙΝΗ ΕΚΑΤΟΜΒΗ

Τὸ νὰ σπᾶνε πιάτα χορεύοντας
συνήθεια ἀκραιφνῶς βαρβαρικῇ
κανεῖς δὲν ξέρει ποῦ τὴν βρῆχαν
ἀπὸ ποῦ τὴν ἔφεραν.

Μαζεύοντας τὸ γκαρσόνι τὰ θραύσματα
μὲ στραμμένη τὴν προσοχὴ στὰ πιὸ αἰχμηρὰ
δὲν ἦταν σὲ θέση νὰ φαντασθεῖ
τί ὀραματίζονταν ἀνεξήγητα πληγωμένοι
τὸ μικρὸ παιδὶ κι ὁ ἀλαφροῦσκιωτος θεατῆς
τῆς πῆλινης ἐκατόμβης.

Μὲ τὰ σπασμένα πιάτα μετροῦσαν
τὰ στόματα ποὺ καταργήθηκαν
πρὶν χορτάσουν
κι ἦταν σὰν νὰ ἴδωσαν νὰ ἐκτελοῦνται
τὴν ἴδια ὥρα μπροστὰ στὰ μάτια τους
τῆς γῆς οἱ κατάδικοι.

Sydney-Redfern 18-10-05

ΤΡΙΑ «ΙΔΟΥ»

«Τὰ ὄσῳ τὰ ξηρά, ἀκούσατε λόγον Κυρίου»
Ἰεζ. 37,4

Ἴδου τὰ δέντρα!
ἀπ' τὰ κατὰξέρα σκελετωμένα κλαδιὰ
ἔβγαλαν πάλι φύλλα καὶ ἄνθη
ἓνα ἀκόμη «παρουσιάστε»
μὲ «ἐφόπλου λόγῃ»
σὲ σένα τὸν «Ἄρχοντα».

Ἴδου τοῦ οὐρανοῦ τὰ πετεινά!
μικρὰ καὶ λιπόσαρκα
νίκησαν τὸν ἄνεμο
καὶ γυμνάζονται κυνηγώντας
ἀόρατο θήραμα.

Ἴδου καὶ ἀλφαβητισμένο τὸ μήνυμα
σὲ Διαθήκη Καινὴ καὶ Παλαιὰ
«Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας»;

Sydney-Brighton Le Sands 20-10-05

ΑΠΕΙΛΑΕΣ ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΗ

Είδα στὸν ὕπνο μου πὼς φόραγες
σκισμένο ροῦχο
κι ἀδύνατο νὰ παρηγορηθῶ.

*Ἐλεγε κείνος ὁ ὄνειροκρίτης τῶν παλαιῶν
πὼς τὸ σκισμένο ὕφασμα σημαίνει
χωρισμὸ
γκρεμισμένο τοῖχο
ξεδοντιασμένο κρανίο
στέγη ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἐμποδίσει
μήτε νερὸ μήτε ἄνεμο.

Sydney-Brighton Le Sands 22-10-05

ΚΑΙΡΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ

Ἄν δὲν εἶναι καίριο, ἦτοι ἐπίκαιρο
στὴν προνομιακὴ τοῦ στιγμῆ
μπορεῖ νὰ ἔναι παρὸν ἀλλὰ δὲν μετρᾶ
δὲν μπορεῖ νὰ μετρήσει
ἀφοῦ δὲν κατέχει τὸ κέντρον.

Παρίσταται μὲν ὡς παραστάτης
ἀλλὰ παράμερα
παράνυμφος ὄχι Νυμφίος
ποῦ θὰ πεῖ ἂν ἐπιμένει νὰ μένει
θὰ ἔναι φαινόμενο παρατεταμένο
κι ἴσως ἀσκόπως
δὲν ἔγινε ἀκόμη παρελθόν.

Sydney-Brighton Le Sands 22-10-05

Ο ΑΓΡΑΦΟΣ ΟΡΚΟΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Τὸν κόσμον δὲν θὰ τὸν λυτρώσει
ἡ ὀμορφιά
κι ἄς λέει ὁ Ντοστογιέφσκι τὰ δικά του.

Ποιὸς εἶδε Νάρκισσο νὰ βλέπει
πέρα ἀπ' τὴ μύτη του
ν' ἀκούει τὶς κραυγὲς τῶν θυμάτων
νὰ αἰσθάνεται τὸ παράπονο
τῆς κουρεμένης καλαμιᾶς
στὰ ξερὰ σιτοχώραφα;

Ἡ ὀμορφιά χωρίζει τοὺς ἀνθρώπους
σὲ ποθητοὺς κι ἀποδιοπομπαίους
χωρὶς νὰ λογοδοτεῖ μήτε στὸ Θεὸ
κάνοντάς τον συνένοχο.

Τὸν κόσμον θὰ τὸν παρηγορήσει
ἔστω γιὰ λίγο
ὁ ἄγραφος ὄρκος ἀλληλεγγύης
σὲ πλήρη παραίτηση

ὅπως
στὴν ἀνευθυνότητα τῶν νηπίων
τὴν ἀκινησία τῶν νεκρῶν.

Sydney-Brighton Le Sands 1-11-05

ΑΝΕΠΙΤΗΔΕΥΤΟΣ ΣΤΥΛΙΤΗΣ

Στὸ ἓνα του ποδᾶρι τὸ θαλασσοπούλι
στέκεται καὶ θαυμάζει τὸν ὠκεανὸ
ἀνεπιτήδευτος στυλίτης ποὺ δὲν βρῆκα
στὸ Συναξάρι
ἐλέγχει ἀμεσότερα τὴν ἀφροσύνη μου
ἀπ' ὅλα τὰ ἀποφθέγματα
τοῦ σοφοῦ Γερωντικοῦ!

Great Keppel Island 11-11-05

ΗΘΕΛΗΜΕΝΕΣ ΣΤΡΕΒΛΩΣΕΙΣ

Ἐλευθερία τοῦ λόγου δὲν σημαίνει
ἀσυδοσία τῶν λέξεων.

Μονάχα ὁ προκατειλημμένος
προσποιεῖται ὅτι δὲν βλέπει
πῶς ἡ ἀπάτη μπορεῖ νὰ ὑπονομεύσει
τὴν εὐαίσθητη σχέση Ἐνικοῦ καὶ Πληθυντικοῦ.

Ἀπὸ αὐτονόητη ἢ ταυτότητα ἐκφυλίζεται
σὲ ἀντίφαση
ὅταν ἡ ρίζα δὲν ἀρδεύει ἰσομερῶς
μὲ τὸ ἴδιο γάλα καρποὺς καὶ ἄνθη.

Great Keppel Island 12-11-05

ΠΟΡΕΙΑ

Δὲν πρόκειται γιὰ μετακίνηση σωματικὴ
θὰ ἴταν ἀσύμμετρη φιλοδοξία
γιὰ κείνον ποὺ εἶδε τὰ σύννεφα νὰ πυργώνονται
στὴν ἀπέναντι ἀκτὴ
βουνὰ οὐρανομήκη
κι ἄς μὴν ὑπῆρχε πίσω ἀπὸ τοὺς ὄγκους
παρὰ μονάχα νερὸ κι ἀέρας.
Σὲ τούτη τὴν πορεία τὸ ζητούμενο
δὲν μπορεῖ νὰ ἴναι κίνηση
μήτε ὁποιαδήποτε μεταφορὰ
διαστάσεων καὶ ποσοτήτων.

Ἐδῶ ἐπιχειρεῖται ἀθουρύβως
ἡ ἀνάπτυξη τοῦ Ἀρχιμήδειου σταθεροῦ Σημείου
γιὰ μεγαλύτερη ποικιλία
πιθανῶν ἀπαντήσεων
στὴν πρώτη ἀ-πορία.

Great Keppel Island 11/12-11-05

ΤΑ ΣΧΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Ἡ βάρκα δὲν ἦταν στὴ θάλασσα
τὴν εἶχαν σύρει στὴν ἀμμουδιά
σὲ πλήρη ἀκίνησία ἀγκυροβολημένη.

Καθὼς τὴν παρατηροῦσες ἀπὸ ἀπόσταση
ὄχι μεγαλύτερη τῶν δέκα μέτρων
κι ἔχοντας λόγῳ ἡλικίας ὄραση ἐλαττωμένη
σοῦ φάνηκε ὅτι ἐξεῖχε ἀπ' τὸ κεντρικὸ σκαρὶ
μὲς στὴν ἀγλὴ τοῦ δειλινοῦ
ἓνας περίεργος ὄγκος ἀκαθόριστος
σὰν νὰ ἔταν τὸ κεφάλι ἐπιβάτη.

Ὅταν πλησιάζοντας ἀναγνώρισες
τὴν ἐξωλέμβιο μηχανὴ
γύρισαν πάλι στὴν ἀλήθεια τους
τὰ σχήματα τῶν πραγμάτων
μὰ ἡ ψυχὴ σου συνέχισε νὰ ψάχνει
τὸν ἀπόντα ἐπιβάτη
γιὰ χαιρετισμό.

Great Keppel Island 13-11-05

Η ΘΡΙΑΜΒΕΥΟΥΣΑ ΔΥΝΑΜΗ

Ἄν σοῦ στερήσουν τὴ μελωδία
μὴ φοβηθεῖς
ἂν σοῦ ἀπαγορεύσουν τὴν ὁμιλία
μὴ δυσανασχετήσεις
ἔσένα δὲν μποροῦν πιά νὰ σέ τέρψουν
πνευστὰ καὶ κρουστὰ
μήτε νὰ σέ παρηγορήσουν ἄσματα δημῶδη.
Ἐχοντας ἀκούσει στὶς ἀνήλικες ὥρες
πῶς διαστέλλεται ὁ ἰστός τῆς ἀράχνης
κατὰ τὴν ὑγρασία ποὺ ἐπικρατεῖ στὴν
ἀτμόσφαιρα
γνωρίζεις τώρα νὰ μετρᾷς ἀκριβέστερα
τοὺς τριγμούς στὰ κόκκαλα τῶν νεκρῶν
ὁμολογώντας θριαμβεύουσα δύναμη
τὴν ἄσπιλη μνήμη.

Great Keppel Island 14/15-11-05

Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΛΟΥΡΓΙΔΑΣ

Ἄγκαθωτὸ τὸ πρόσωπο τοῦ βράχου
στέκεται πάνω ἀπ' τὸ νερό.

Τὸ ἀλάτι ποὺ σημειώνει τὶς ἀμυχές
ματαιώνει τὴν ὕφανση
ἀλουργίδας στὸν Νάρκισσο.

Ὅταν τὰ στερεὰ ἀρνοῦνται τὴν ἀντανάκλαση
στὶς ἐφαπτόμενες ὑγρὲς ἐπιφάνειες
ποιὰ φωνὴ τολμᾷ νὰ ρωτήσῃ
γιὰ ποῦ τράβηξαν οἱ Γοργόνες;

Πάψτε λοιπὸν νὰ νοσταλγεῖτε
σὰν μωρὲς παρθένες
τὸ σκηνικὸ ποὺ σᾶς κληροδότησαν
«ἐλέω Θεοῦ»
ψευδεπίγραφες συμμαχίες.

Ἄρκεσθεῖτε στὸν λευκὸ χιτῶνα
ποὺ δικαιοῦνται ἀπὸ καταβολῆς
οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης.

Great Keppel Island 16-11-05

Η ΠΟΡΤΑ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΣΟΥ

Παχυλῶς ἀγνοημένη ἀλήθεια
δεινῶς περιφρονημένο ἀγαθὸ
ἦταν τυχαῖο πού εἶπε ὁ Χριστὸς
«ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα»;

Σὲ συμμαζεύει χωρὶς τυμπανοκρουσίες
στὰ μέτρα σου καὶ στὸν ἑαυτό σου.

Σὲ προσηλώνει στὸ συγκεκριμένο
τὸ ἐγγύτερο καὶ τὸ πιὸ ἱερό.

Κόβει τὴν ἀμεσότητα σὲ βέβηλα μάτια,
ἐξασφαλίζοντας συνθήκες περισυλλογῆς.

Κρατεῖ σὲ ἀπόσταση ἀσφαλείας
τοὺς πειρασμοὺς τῆς ἀγορᾶς
ὅπως δὲν ἀφήνει διέλευση
σὲ ἐπιπλα ὑπερβολικῶν διαστάσεων.

Τί ἄλλο θὰ ἔπρεπε νὰ θυμηθεῖς
γιὰ ν' ἀναγνωρίσεις τὴν πόρτα σου
βωμὸ τῆς ψυχῆς σου;

Great Keppel Island 17-11-05

ΚΡΥΜΜΕΝΗ ΟΥΤΟΠΙΑ

Κόβοντας πάλι τὰ νύχια στὰ εἴκοσι δάκτυλα
τὸ ξέρεις πὼς δὲν ἔκαμες
κάποια σπουδαία δουλειά.

“Ὅμως αἰσθάνθηκες ἱκανοποίηση
σὰν νὰ βοήθησες ἰσάριθμους ἔνδεεις
σὲ κρίσιμη ὥρα
χωρὶς κανεὶς νὰ τὸ ξέρει.

Ποιὸ εἶναι ἄραγε τὸ μυστικὸ
ποὺ μεγαλύνει τὰ ἐλάχιστα
στὴ σύντομη ζωὴ μας;

Στὴν ἀπ’ ἐδῶ ὄχθη δὲν περιμένουμε
ὀριστικὲς ἀπαντήσεις
ὅμως στὸ μέτρο τῆς ἀληθινῆς χαρᾶς
θὰ πρέπει νὰ λανθάνει κι ἡ φιλοδοξία
γιὰ αὐτοεξυτηρέτηση
στὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα!

Great Keppel Island 19-11-05

ΕΣΧΑΤΟ ΔΙΑΚΥΒΕΥΜΑ

Ἄντὶ νὰ μνημονεύουμε τοὺς στίχους των
παπαγαλίζουμε τὰ ὀνόματά τους:
Σεφέρης, Ρίτσος, Λειβαδίτης
Ἐλιοτ, Πάουντ, Βαλερύ.

Μὰ ὡς πότε θά ἴναι ἡ μνήμη θαλερὴ
νὰ ξαναβρεῖ τοὺς στίχους των;

Sydney-Brighton Le Sands 21-11-05

ΤΟ ΦΡΟΝΗΜΑ ΣΟΥ

Τὸ φρόνημά σου πιά δὲν τεκμαίρεται
ἀπὸ τὰ λόγια πού ἀρθρώνεις
ἀκόμη κι ἂν τὰ ὑπογράφεις
ἐνώπιον συμβολαιογράφου
πού ξέρει νὰ σέ προστατεύσει ἐπὶ πληρωμῇ
ἀπὸ τυχὸν φραστικές παγίδες
προσθέτοντας ὡς ἀλοιφή ἐκ τῶν ὑστέρων
τὸ γνωστὸ ἐλιξίριον «διαγράφεται μία λέξις»
κι αὐτὸ βεβαίως χωρὶς νὰ ἔχει προηγηθεῖ
ὁ ἱλαστήριος καθαρμὸς τῆς μετανοίας.

Τὸ φρόνημά σου δὲν συνάγεται πιά
ἀπὸ τὰ λόγια πού καταθέτεις
γραπτῶς ἢ προφορικῶς
ιδίως ἀπὸ τότε πού ἔμαθες νὰ χειρίζεσαι
μὲ ἐπαγγελματική δολιότητα
τὴν ἄνεση στὴ μετωνυμία
τὴν ἀσυδοσία στὰ διαφορούμενα.

Τὸ φρόνημά σου προδίδεται ἀφελῶς
μὲ τὸ ἀνύποπτο βλέμμα ὅταν ἀφαιρεῖσαι
τὸ ἀνεπιτήδευτο περπάτημα καὶ τὴν αὖρα
πού ἀποπνέει ἡ κορμοστασιά σου
στὴν ἀπόλυτη βεβαιότητα
πῶς κανεὶς δὲν σέ παρακολουθεῖ
καὶ πρὸ παντὸς δὲν φωτογραφίζει.

Sydney-Brighton Le Sands 4-12-05

ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΗ

Κατεβαίνουμε
καταβαίνουμε ραγδαίως
πρὸς τὸ ἀπύθμενο βάθος τῆς Ἀβύσσου
χωρὶς πιά ὁ οὐρανὸς νὰ
 συν-καταβαίνει
κι ἴσως οὔτε κὰν νὰ
 παρ-ακολουθεῖ.

Sydney-Brighton Le Sands 4-12-05

ΛΟΓΟΡΥΠΑΝΣΗ

Μᾶς κούρασαν οἱ γρίφοι καὶ τὰ αἰνίγματα
τῶν ἀφειδῶς λογοτεχνούντων
ἐκείνων ποῦ δὲν φείδονται
μήτε τοῦ λόγου
μήτε τοῦ προσώπου μας.

Ἄν εἶχαν ποτὲ ὑποψιασθεῖ
τὴν ἀμφίδρομη δύναμη τοῦ λόγου
θά ᾗχαν ἴσως φιλοτιμηθεῖ νὰ μιμηθοῦν
ἔστω εἰς τὸ ἐλάχιστο
τὴν ἄγρυπνη εὐσυνειδησία φαρμακοποιοῦ
προσέχοντας ὄχι μόνο τὶς οὐσίες
ἀλλὰ καὶ τὶς δόσεις
πρὸ πάντων τὶς δόσεις!
Μιὰ καὶ δὲν ἔχουμε ὅλοι τὶς ἴδιες ἀντοχές...

Sydney-Brighton Le Sands 6-12-05

Ο ΚΛΕΙΔΟΥΧΟΣ

Ἡ νύχτα δὲν τελειώνει στὴν αὐγή
ὅσα κοκόρια κι ἂν λοιδόρησαν
τὸ μοιρολόι.

Κλειδοῦχος μόνο κεῖνος ποὺ συνήθισε
νὰ ξενυχτᾶ
μὲ σηκωμένο τηλέφωνο
καταργημένο ρολόι!

Sydney-Brighton Le Sands 12-12-05

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

Είδα τούς ανθρώπους νὰ βγαίνουν
ὁ ἕνας μέσα ἀπ' τὸν ἄλλο
ὅπως τὰ λουλούδια ἀπ' τούς βολβούς
καὶ συγκλονίστηκα.

Είδα τούς ανθρώπους σὲ ὥρες δαιμονισμοῦ
νὰ σπαράσσουν ὅπως οἱ λύκοι
ὁ ἕνας τὸν ἄλλον
καὶ ἀπελπίστηκα.

Είδα τούς ανθρώπους νὰ ὑποκλίνονται
στὴ ματαιότητα
ἀμιλλώμενοι ἀλλήλους
καὶ ἀηδίασα μέχρι θανάτου.

Sydney-Redfern 16-12-05

ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΙΕΡΟΤΗΤΑ

Κεῖνος πού σέ κοιτάει
καί δέν θυμᾶται πιά
τί ἤθελε νά σοῦ πεῖ
εἶναι ἱερός!

Δέν ἔχει τή σοφία τοῦ Ἁγίου
πού σέ πλουτίζει κι ὅταν σωπαίνει
ἔχει ὅμως τήν ἀκεραιότητα τοῦ ἐξαντλημένου
πού δέν φοβᾶσαι πιά νά ἐπιτεθεῖ
μήτε φιλοδοξεῖ νά νικήσει.

Sydney-Brighton Le Sands 21-12-05

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Ψευδεπίγραφη ἐξουσία	9
2. Οἱ χαμένοι πόντοι	10
3. Τὸ σαρματσέτο	11
4. Οὐρανὸς δραπέτης	12
5. Βουβὸς προάγγελος	13
6. Ἀναθεώρηση κριτηρίων	14
7. Ἐαφνικὴ ἀμηχανία	15
8. Μὲ τὸν ρυθμὸ τῆς πυρκαγιᾶς	16
9. Πρὸς νοσφιζομένους	17
10. Ἡ ὄρφανὴ Μαρία	18
11. Σχεδὸν σάν ὄρκος	19
12. Ὕμνος ἐξόδιος	20
13. Τὸ προσωπικὸ ἡμερολόγιο	21
14. Παιδιὰ καὶ λουλούδια	22
15. Οἱ τέσσερις ἐποχές	23
16. Θεοφόρες σκιές	24
17. Ἀφρίζοντα ἀποθέματα	25
18. Οἰκολογικὴ γκριμάτσα	26
19. Χειραφέτηση	27
20. Ὁ κώδικας τοῦ κώνωπα	28
21. Τὸ ἀόρατο δέντρο	29
22. Τὸ ἔσχατο στάδιο	30
23. Γιατί νὰ πλήττω;	31
24. Λεπτομέρειες στὸν πίνακα	32
25. Οἱ μοντέρνοι	33
26. Οἱ ἄθλιοι	34
27. Μὲ αὐστηρῶς πλάγια ματιά	35
28. Στὸν ἄγγελο τοῦ πρωينوῦ	36
29. Ἐγκαρτέρηση	38
30. Φωτοφοβία	39
31. Ἡ κληρουχία τῆς θεανδρικότητος	40
32. Τὸ ρεῦμα ἔρχεται ἀπ' τὸ κενό	41
33. Παράπλευρες ἀπώλειες	42
34. Ὁ νεκρὸς χρόνος	43

35. "Όμοια και διάφορα	44
36. 'Ο τελευταίος κληρονόμος	45
37. 'Από τήν πρώτη ως τήν τελευταία πράξη	46
38. Ληθαργούσα άράχνη	47
39. 'Η δύσκολη εποχή	48
40. Τò άνανταπόδοτο	49
41. Μήτρα γαλήνης	50
42. Προσοχή στη διαδρομή	51
43. 'Ο δισταγμός τών άγγέλων	52
44. Τοίς έντευχομένοις	53
45. Χρησμοδότημα	54
46. Timing	55
47. Τò καμένο χαρτί	56
48. 'Ο Μεβλανά Ρουμί	57
49. Οι άνήλικες ώρες	58
50. Riverside Motel – Innisfail	59
51. 'Ανω ποταμών	60
52. Στα χαρακώματα τών εκπλήξεων	61
53. 'Από τò τραύμα στην ολοκλήρωση	62
54. 'Ολική άπανθράκωση	63
55. The Tasmanian tiger	64
56. Τò πουκάμισο τής 'Ελένης	65
57. 'Από δεύτερο χέρι	66
58. Τά πάθη τών λέξεων	67
59. Βίαιος άνεμος	68
60. Διερχόμενοι	69
61. Πρòς κατά φαντασίαν συνοδοιπόρους	70
62. Vulnerability	71
63. Τί φταίει;	72
64. 'Η «τελευταία πνοή»	73
65. 'Ο ίστος τής άράχνης	74
66. 'Ανοιχτή όφειλή	75
67. 'Ο σίτος τών άπειρων βλαστήσεων	76
68. 'Αθώες άθαιρέσιες	77
69. 'Η ίδια έπωδός	78
70. Κατά κυριολεξίαν	79

71. Στόν ἀστερισμὸ τῆς οὐτοπίας	80
72. Ἐσχατὴ ἐπίκληση	81
73. Στὴν ποικιλία τῶν νεκρῶν ταλάντων	82
74. Τὸ πρωτεῖο τῶν νεκρῶν	83
75. Λεκέες	84
76. Μέτρο δικαιοσύνης	85
77. Ὁ κεραυνός	86
78. Τὸ ρέον ἐπάπαξ	87
79. Τὸ στερεότυπο παράπονο	88
80. Σώματα καὶ Ὄνόματα	89
81. Ἡ δόξα τῶν ἀμυήτων	91
82. Ὁ πόνος τοῦ ἐνδιάμεσου	92
83. Ἄναστορήσου ἀμοναχός	93
84. Παρατηρήσεις σχολαστικοῦ	94
85. Ἐπίκαιρες παραβολές	95
86. Ἡ πῆλινη ἑκατόμβη	96
87. Τρία «ἰδού»	97
88. Ἀπειλές ὄνειροκρίτη	98
89. Καιρὸς καὶ χρόνος	99
90. Ὁ ἄγραφος ὄρκος ἀλληλεγγύης	100
91. Ἀνεπιτήδευτος στυλίτης	101
92. Ἡθελημένες στρεβλώσεις	102
93. Πορεία	103
94. Τὰ σχήματα τῶν πραγμάτων	104
95. Ἡ θριαμβεύουσα δύναμη	105
96. Ἡ κατάργηση τῆς ἀλουργίδας	106
97. Ἡ πόρτα τοῦ σπιτιοῦ σου	107
98. Κρυμμένη οὐτοπία	108
99. Ἐσχατο διακύβευμα	109
100. Τὸ φρόνημά σου	110
101. Κατολισθηση	111
102. Λογορύπανση	112
103. Ὁ κλειδοῦχος	113
104. Γιά τὸν ἄνθρωπο	114
105. Μιὰ ἄλλη ιερότητα	115